

Núm. 71
Novembre 2014

(L'71)

(L'Auditor)

- Requeriments de comunicació amb els responsables de govern de l'entitat (NIA-ES 260)
- La recta final de la reforma fiscal: què podem "fer i no fer" abans de final d'any per minimitzar el seu impacte?
- Present i futur de l'Impost sobre Successions i Donacions
- RDL 11/2014 de mesures urgents en matèria concursal: autèntics canvis de fons
- NIA-ES Fi del compte enrere
- El dol i la negligència en el règim sancionador de l'auditoria de comptes
- Les xarxes socials com a eina de gestió
- La successió a l'empresa
- Reempresa, un nou model d'emprenedoria

- **Entrevista:**
Sr. Edward Hugh

Edita

Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya

Director

Xavier Cardona

Ajudant de redacció

Silvia Richarte

Disseny

Petit Comitè

Impressió

1967 Centro Gráfico S.L.

Col·laboradors

Daniel Faura, Manuel Vicente Martínez, Meritxell Pérez-Copons, Llorenç Maristany, Pau Ballvé, Félix Pedrosa, Ismael Nafria, Albert Colomer, Iolanda Guiu, Departament tècnic del CCJCC.

Quaderns Tècnics

Departament tècnic del CCJCC

L'71)

L'índex)

Editorial	1
Daniel Faura	
Entrevista: Sr. Edward Hugh	3
Enquesta	6
Requeriments de comunicació amb els responsables de govern de l'entitat (NIA-ES 260)	8
Manuel Vicente Martínez	
La recta final de la reforma fiscal: què podem "fer i no fer" abans de final d'any per minimitzar el seu impacte?	12
Meritxell Pérez-Copons	
Present i futur de l'Impost sobre Successions i Donacions	17
Llorenç Maristany	
RDL 11/2014 de mesures urgents en matèria concursal: autèntics canvis de fons	18
Pau Ballvé	
NIA-ES Fi del compte enrere	22
Departament tècnic del CCJCC	
El dol i la negligència en el règim sancionador de l'auditoria de comptes	28
Félix Pedrosa	
Les xarxes socials com a eina de gestió	30
Ismael Nafria	
La successió a l'empresa	34
Iolanda Guiu	
Reempresa, un nou model d'emprenedoria	36
Albert Colomer	
Notícies	39
Avanç programa d'activitats formatives	42
Biblioteca	44

Col·legi
de Censors Jurats
de Comptes
de Catalunya

EL CØL·L3G1

Sor Eulàlia d'Anzizu, 41
08034 Barcelona
Tel. 93 280 31 00
Fax 93 252 15 01
col.legi@auditors-censors.com
www.auditors-censors.com

[l'Auditor] No s'identifica específicament amb les idees i opinions exposades en els articles publicats, que són responsabilitat exclusiva de l'autor

Dipòsit Legal. B-42968-91
ISSN 2014-3893

EDITORIAL

Daniel Faura

President

Una nova edició de L'Auditor, una nova oportunitat de compartir amb tots els col·legiats i col·legiades les inquietuds de la professió, les novetats que ja coneixem i anticipar les que vindran, els esdeveniments col·lectius, tant els més professionals com els més vinculats a la celebració, com el Dia de l'Auditor que celebrarem gairebé quan surti la revista editada.

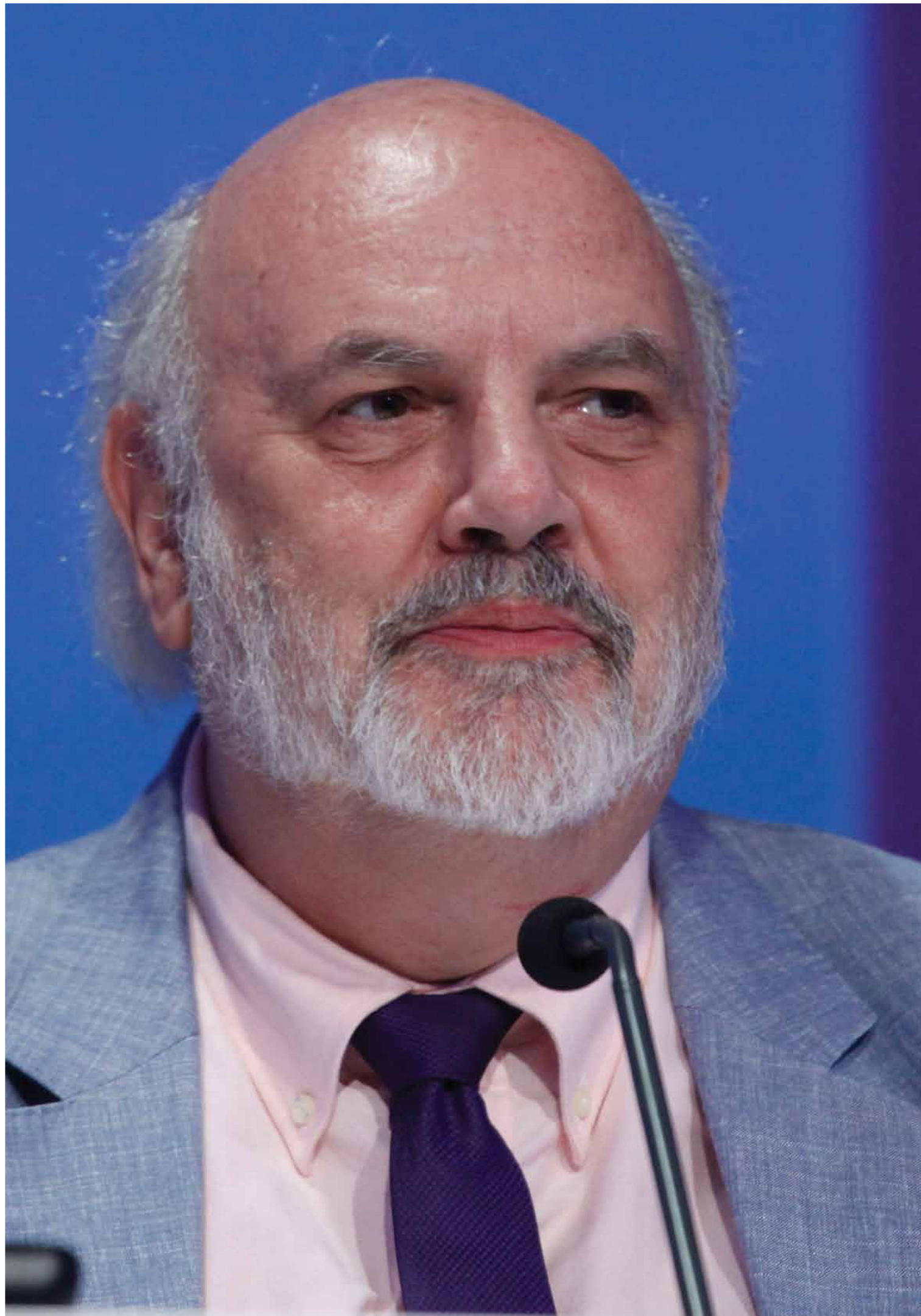
En aquesta ocasió, com veureu, hem entrevistat al prestigiós economista Edward Hugh, que ja fa uns anys va decidir viure al nostre país. Al passat Fòrum de l'Auditor vàrem tenir la sort de gaudir-lo com a ponent, i com alguns recordareu tot i ser gal·lès ens va sorprendre amb una "dutxa escocesa" quan, responen a una pregunta, va afirmar que "tindrem pensions", però el que no sabem es "de quina quantia" cosa que ara ens confirma, tot i avançant altres novetats d'un futur ja present: el canvi de paradigma, la reducció del consumisme i el repte d'incrementar les exportacions, la necessitat de compartir la feina, i una demanda creixent de més seguretat per part de la societat.

Els articles que completen la revista són de la màxima actualitat i rigor, abordant les inevitables NIA (Normes Internacionals d'Auditoria) que, com no podia ser d'altra manera, són el nucli present de tota la formació i actualització en matèria d'auditoria. La Reforma fiscal, en la que no es modifiquen només els tipus tributaris aquest cop, sinó que és d'abast molt més profund. El controvertit RDL 11/2014 de mesures urgents en matèria concursal, amb la finalitat de facilitar la continuïtat d'empreses econòmicament viables. La responsabilitat dels auditors i les diferents conseqüències que pot comportar l'apreciació de dol o negligència en l'actuació professional. Afegint també a aquests aspectes més tècnics altres de gestió de les estructures empresarials de les nostres firmes i despatxos: successió, aliances,... La nostra felicitació des d'aquí a tots els col·laboradors per la seva competència i generositat.

La nova regulació europea de l'auditoria, la seva necessària transposició per part de cada Estat, comportaran importants canvis en el futur ben immediat, començant per l'aprovació d'una nova Llei d'auditoria, que pel contingut de l'avantprojecte de Llei que hem conegut aquests dies no convida gens a l'optimisme, i ens obligarà a seguir-ho ben de prop.

Aquests dies celebrem el Dia de l'Auditor, en un escenari tan actual com el Centre Cultural del Born, un espai històric que configura "un eix del temps que permet, des de l'avui, mirar l'ahir per projectar el demà". I ho celebrem lliurant, com cada any, un seguit de reconeixements: el Premi a la millor comunicació en transparència, l'Ajut a la cooperació i iniciatives d'impacte social, i la distinció especial d'un col·legiat/col·legiada per la seva trajectòria professional. Així mateix, aprofitem el Dia de l'Auditor per celebrar l'acollida formal dels nous Auditors Censors Jurats de Comptes que aquest any han aprovat l'examen d'accés a la professió, i que amb ells simbolitzem aquesta mirada cap al demà.

Daniel Faura Llimós
President

(l'entrevista)

...estem davant d'un canvi de paradigma i som nosaltres que ens hem d'ajustar a les nostres expectatives.

SR. EDWARD HUGH
Macroeconomista

1. És cert que hem superat la crisi i que ja ha passat el pitjor o simplement estem davant d'una altra decepció?

Depèn de quina crisi estem parlant. Hem superat claríssimament la crisi financera global amb la que tot va començar, mentrestant per l'altra banda hem sortit de la segona recessió espanyola.

Tot i això, encara queden moltes coses per resoldre. La intervenció de Mario Draghi va posar fi a la primera volta de la crisi de la zona euro, però ja hem entrat en una segona, sobretot degut a l'arribada de la deflació i sembla que hi ha molta menys unitat de voluntat entre els diferents països. No està clar fins a quin punt tornarem a patir.

Més que davant d'una nova decepció crec que estem davant d'un canvi de paradigma i som nosaltres que ens hem d'ajustar a les nostres expectatives.

Les coses han canviat i no tornaran a ser com abans.

2. Estem vivint un escenari econòmic ple d'incerteses on es qüestionen molts aspectes del model tradicional. Enumeri quatre recomanacions per millorar l'economia o per aconseguir un model més sostenible.

Canvi d'actituds generacional. Donar més prioritat als joves que són el futur del país. La sortida de joves preparats és el primer problema tant a Espanya com a Catalunya.

Acceptar la realitat. Les coses han canviat i no tornaran a ser com abans. Som i serem menys consumistes i haurem de ser més exportadors. Hem de treballar per fer més productiu el sector de l'exportació.

Deixar de pensar que els bancs centrals poden solucionar tots els problemes imprimint diners. Enlloc de buscar que altres solucionin els problemes, cadascú ha de pensar en el que pot fer per un mateix. Amb petits passos i a poc a poc, podem avançar molt.

Reconèixer que tots hem de fer sacrificis. Eslògans com "prou de retallades" no solucionaran res. Un 25 % d'atur és inacceptable, que pots fer tu per ajudar? Hem de contemplar la possibilitat de compartir les feines.

...hi ha regions amb vincles històrics i culturals que poden formar una bona base per fer créixer l'intercanvi econòmic

5. El futur està més en àrees d'influència econòmica que en els països, per exemple l'Euroregió Pirineus- Mediterrània?

Vivim en un món altament globalitzat en el qual la influència econòmica pot arribar fins als llocs més insòlits. Dit això, hi ha regions amb vincles històrics i culturals que poden formar una bona base per fer créixer l'intercanvi econòmic. L'Euroregió Pirineus-Mediterrània és una d'aquestes.

En aquests moments les possibilitats són més aviat limitades per les turbulències que travessen els països de l'altra banda del mar, però no dubto que en un futur pròxim vindrà l'estabilitat i amb aquesta, creixeran les oportunitats.

6. Hem tingut l'honor de comptar amb la seva presència i col·laboració en el XXIV Fòrum de l'Auditor Professional, aquest any amb el lema "Construint junts el futur, afrontem nous reptes". Què creu que espera la societat dels auditors?

Sobretot crec que la societat espera seguretat, que les coses estiguin ben fetes, que es segueixin les regles del joc, sense estar sempre a l'espera de noves sorpreses. Les persones necessiten garanties i sensacions que les tasques es realitzin amb

3. El sistema de pensions és sostenible?

El sistema és sostenible, tindrem pensions; el que no sabem és de quina quantia seran. No existeix un sistema com a tal i per tant, no pot ser ni sostenible ni insostenible. El que hi ha són ingressos i despeses i una fórmula per calcular cada pensió en funció dels ingressos. Abans les pensions tenien beneficis que estaven garantits. Amb la segona reforma el que sabrem segur és el que pagarem però, no el que cobrarem.

Ara bé, amb la piràmide demogràfica constantment canviant de forma, cada cop hi haurà més pensionistes, la població en edat de treballar caurà sistemàticament i el PIB en el millor dels casos creixerà de forma molt lenta. No és difícil veure que tothom cobrarà menys del que havia esperat.

...tindrem pensions; el que no sabem és de quina quantia seran.

4. Vostè s'ha integrat plenament a la societat catalana. Des de la seva perspectiva de macro-economista, creu que una Catalunya independent és viable?

Si parlem en abstracte i mirem els països com ara Dinamarca, Suècia, la República Txeca, etc. és evident que no hi ha cap raó perquè Catalunya no pugui tenir èxit econòmicament. Ara bé, de moment, el país també forma part d'Espanya, de l'Euro i de la UE. El problema no és si seria viable, sinó el problema és el com i el quan. Una ruptura no pactada presentaria problemes. Aquests no serien insuperables però sí que són dificultats que s'han de tenir en compte.

Si és la voluntat de la ciutadania catalana fer un estat independent, és important davant el món que aquest procés es porti amb la màxima serietat, responsabilitat i resistència.

el nivell d'objectivitat necessari. Que els auditors apliquin els controls necessaris per garantir que les empreses i les grans organitzacions funcionin sense gairebé cap risc i amb un flux de suggeriments constants sobre com les coses poden millorar.

la societat espera seguretat, que les coses estiguin ben fetes, que es segueixen les regles del joc, sense estar sempre a l'espera de noves sorpreses

7. Quins són els reptes més immediats d'Europa?

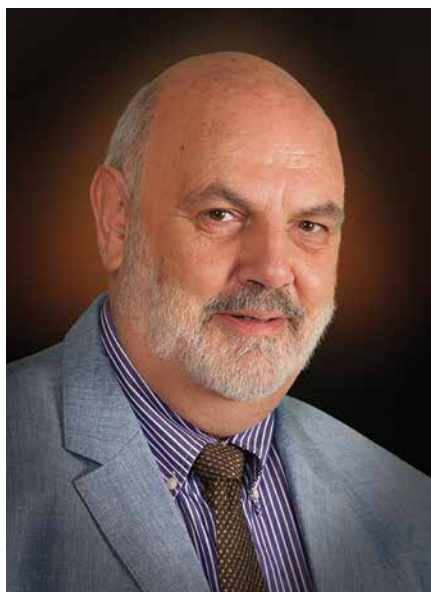
El reptes més immediats són garantir l'existència de la Unió Europea i de la moneda única en la seva forma actual, enfront de totes les dificultats que s'estan presentant. La UE, tanmateix, està amenaçada per una onada creixent de populisme, xenofòbia i actituds antidemocràtiques. La unió monetària té el risc de esquarterar-se sota el pes d'una gran depressió econòmica en el sud, i la falta de comprensió en el nord, sobretot a Alemanya.

Més enllà d'aquest gran repte, la lluita diària per mantenir la qualitat de l'estat del benestar davant l'envelliment de la població i el baix nivell del creixement econòmic.

És macroeconomista d'origen britànic. Fa vint anys que viu a Catalunya i avui dia es considera català. En els darrers anys viu a Les Escaules, un petit poble de l'Alt Empordà.

Llicenciat als anys seixanta en Economia per la London School of Economics, Hugh és expert en l'impacte dels canvis demogràfics i els processos migratoris sobre el creixement econòmic. Es va donar a conèixer entre el gran públic europeu com a especialista en la crisi del deute sobirà d'Europa. Des de l'inici de la crisi s'ha convertit en un referent de la premsa anglosaxona de la realitat econòmica d'Espanya. Dissemina les seves opinions a través de blogs internacionalment reconeguts i de plataformes en les xarxes socials com Twitter i Facebook.

Ha col·laborat amb altres macroeconomistes de reconegut prestigi com Paul Krugman, premi Nobel d'economia, o el president d'RGE Monitor i guru de la crisi financera, Nouriel Roubini. Hugh no té vincles polítics de cap tipus, es considera independent i amb vocació de parlar amb qualsevol persona o entitat que tingui disposició d'escoltar. Col·laborador freqüent en els principals mitjans de comunicació de Catalunya, publica habitualment en premsa en rotatius com *La Vanguardia* (suplement *El Dinero*), *Ara* i el *Punt Avui*. Va ser conseller independent en el consell d'administració de CatalunyaCaixa entre 2011 i 2013. Acaba de publicar el llibre *¿Adiós a la crisis?* (Deusto, 2014). Actualment treballa en el seu proper llibre *No Growth Societies*. És ponent i conferenciant en fòrums i congressos tant dins com fora d'Espanya en llocs tan diversos com Riga, Copenhaguen, Viena, Tel Aviv i Qatar.

[' ?)

(l'enquesta)

Quins aspectes considereu bàsics quan us plantegeu aliances o l'adquisició d'altres despatxos d'auditoria?

Soci de Faura-Casas,
Auditors Consultors S.L.

MARIA JOSEP ARASA

Actualment ens movem en un entorn de canvis que afecten significativament a la nostra professió. Les normes legals que ens afecten son cada vegada mes nombroses i mes oneroses pels auditors, la situació de crisi sostinguda que vivim suposa un increment dels riscos d'auditoria el que a la seva vegada obliga a incrementar les hores necessàries per executar els treballs amb uns estàndards de qualitat adequats, i, per arrodonir-ho ens trobem en un escenari on la competència cada vegada es mes forta i els marges es veuen mes reduïts.

Tot plegat, obliga a les nostres firmes a un redimensionament que permeti assolir nous escenaris i nous reptes.

Arribat a aquests punt, on ja tenim la diagnosi clara, ens hem de posar a treballar i, es en aquest moment que sorgeixen les preguntes i els problemes, com creixem? amb qui? Aliança? Compra de cartera? Compra de firma? Fusió? ...

Les opcions son moltes i variades però, des del meu punt de vista, en qualsevol de les opcions hi ha uns aspectes bàsics que hem de tenir presents:

- Informació. Hem de conèixer-nos, hem de tenir informació l'un de l'altre, de la forma de treballar, de la cultura corporativa.
- Hem de tenir uns objectius clars en una única direcció.
- Hem de dissenyar un pla estratègic.
- Hem de formalitzar per escrit cada fase del procés , el grau d'avanç del mateix.

I per últim, el mes important, penso que per tal que el projecte avanci i arribi a bon fi es del tot necessari i imprescindible la *confiança* i la *comunicació* entre les parts, durant tot el procés i també a partir del dia després.

Soci d'AUDITSIS, S.L.

JORDI PAHISA

Considerem que les unions voluntàries i organitzades entre despatxos d'auditoria impliquen un compromís a llarg termini, un intercanvi d'informació i un reconeixement de riscos i guanys compartits, mitjançant la coordinació de capacitats, mitjans i recursos necessaris. En la seva definició creiem que és necessari considerar els següents aspectes:

- La compatibilitat de les estructures organitzatives
- L'aprofitament de sinèrgies, tant geogràfiques com de les activitats desenvolupades pels despatxos
- L'optimització dels recursos i l'aprofitament d'economies d'escala
- L'adequada assumpció de compromisos mutus, riscos i responsabilitats
- Les aportacions a l'aliança estratègica i la seva valoració
- La relació d'emprenedoria dels participis
- Els percentatges de participació
- Les modalitats de desvinculació

Per tot això estímem necessari que el projecte ha de ser analitzat intensament pels socis, amb la finalitat d'assegurar la viabilitat de la unió i la cabdal comprensió de la convivència i rendibilitat de la proposta.

Soci Director d'Auditoria d'AUDITING

VÍCTOR COSTA

En la meua opinió tots coincidim en que volem guanyar dimensió per recuperar la facturació i els clients que hem perdut durant aquests anys de crisi. Bàsicament el que considerem a l'hora de cercar una aliança amb un altre despatx és que el seu perfil ens permeti establir d'una forma còmoda i senzilla vincles professional amb aquest.

Hem de pensar, que una aliança de despatxos no ha de significar que cada despatx continuï treballant independentment en la gestió del negoci i en la presa de decisions, sinó que ha d'existir un acord sòlid de control i posta en marxa de la integració de les dues firmes per operar en un futur com una sola entitat. **En definitiva, que A+B, no sigui igual a A+B, sinó que sigui igual a C.**

Els nous objectius que es fixin, ho han de ser sota la filosofia d'una firma única i planificats de forma conjunta i, això és el realment complicat, requerint l'esforç i les ganes de tots per aconseguir un fi comú, que per altra banda és el que ens està exigint el mercat actualment. Per altra part és important que l'aliança pugui oferir una certa especialització i que la firma que sorgeixi de la unió ofereixi els serveis tan diversos que el mercat sol·licita amb uns estàndards mínims de qualitat.

L'a)

(l'auditoria)

Manuel Vicente Martínez

Membre del Comitè Tècnic del CCJCC
Soci de KPMG Auditores, S.L.

Requeriments de comunicació amb els responsables de govern de l'entitat (NIA-ES 260)

INTRODUCCIÓ I ABAST

La Resolució de 15 d'octubre de 2013 de l'Instituto de Contabilidad y Auditoría de Cuentas va publicar l'adaptació de les Normes Internacionals d'Auditoria per a la seva aplicació a Espanya, conegudes com NIA-ES. Una de les normes que s'ha adaptat és la NIA-ES 260 que tracta sobre la *Comunicació amb els responsables del govern de l'entitat*.

En aquest sentit, d'acord amb la descripció inclosa en les pròpies NIA-ES, *Govern de l'entitat* descriu la funció de la persona o persones o organitzacions responsables de la supervisió de la direcció estratègica de l'entitat i de les obligacions relacionades amb la rendició de comptes de l'entitat.

La interpretació d'aquesta norma s'ha de realitzar conjuntament amb la NIA-ES 200 *Objectius globals de l'auditor independent i realització de l'auditoria de conformitat amb les Normes Internacionals d'Auditoria*.

Tal com s'indica en l'apartat introductori de la norma, la NIA-ES 260 tracta de la responsabilitat que té l'auditor de comunicar-se amb els responsables del govern d'una entitat en el context d'una auditoria d'estats financers. La norma s'ha d'aplicar amb independència de la dimensió

o estructura de govern de l'entitat però la seva aplicació presenta particularitats quan tots els responsables del govern de l'entitat participen en la seva direcció, així com en el cas d'entitats cotitzades.

És important tenir en compte que la NIA-ES 260 no estableix requeriments relatius a la comunicació de l'auditor amb la direcció d'una entitat o amb els seus propietaris llevat que aquests siguin, alhora, els responsables del govern de la societat.

Igual que en el conjunt de les NIA-ES, l'àmbit d'aplicació d'aquesta norma és l'auditoria d'estats financers, encara que també es pot aplicar, adaptada en la mesura en què les circumstàncies ho requereixin, a les auditories d'altra informació financera històrica, quan els responsables del govern de l'entitat siguin els responsables de supervisar la preparació d'aquesta informació financera històrica.

La implantació de les NIA-ES com a normativa tècnica d'auditoria de referència ens recorda la importància que té l'existència d'una comunicació eficaç durant la realització d'una auditoria. En aquest context, la NIA-ES 260 proporciona el marc de referència general per a la comunicació de l'auditor amb els responsables del govern de l'entitat auditada.

Adicionalment, cal recordar que les Normes Internacionals d'Auditoria recullen diverses qüestions específiques que han de ser objecte de comunicació en el transcurs de l'auditoria. La NIA-ES 260 recull i identifica en el seu Annex 1 aquestes qüestions addicionals que hagin de ser objecte de comunicació i que complementen els requeriments generals de la NIA-ES 260.

Per últim, és important esmentar que la norma objecte d'anàlisi en aquest article no recull els requeriments específics relatius a la comunicació de deficiències significatives en el control intern que l'auditor hagi identificat durant la realització de l'auditoria que estan recollits, específicament, en la NIA-ES 265 *Comunicació de les deficiències en el control intern als responsables del govern i a la direcció de l'entitat*.

Òbviament, poden existir obligacions de comunicació com a conseqüència de requeriments legals o reglamentaris o altres que no estan recollits expressament en la NIA-ES 260. En aquest sentit, com no podria ser d'altra forma, la norma no impedeix a l'auditor comunicar qualsevol altre assumpte que consideri necessari als responsables del govern de l'entitat.

LA FUNCIÓ DE LA COMUNICACIÓ

La NIA-ES 260 se centra, principalment, en les comunicacions que ha de realitzar l'auditor als responsables del govern de l'entitat. No obstant això, és important i aconsellable que existeixi una comunicació recíproca entre ambdós.

L'existència d'aquesta comunicació de forma recíproca facilita a ambdós la comprensió dels assumptes relacionats amb l'auditoria, així com el desenvolupament d'una relació de treball constructiva, havent de mantenir-se sempre el nivell d'independència i objectivitat que correspon a l'auditor.

Igualment, aquesta comunicació ha de facilitar a l'auditor l'obtenció, per part dels responsables de govern de l'entitat, de tota aquella informació necessària per a la realització de l'auditoria. En aquest sentit, els responsables del govern de l'entitat han de conèixer i assumir el compliment de la seva responsabilitat en la supervisió del procés d'informació financera que permeti reduir el risc d'incorrecció material en els estats financers objecte d'anàlisi.

En aquest sentit la NIA-ES introdueix una interessant reflexió, ja que, si bé indica que la comunicació de les qüestions requerides en la norma és responsabilitat de l'auditor,

recorda que, així mateix, la direcció de l'entitat és la responsable de comunicar als responsables del govern d'aquesta, aquells assumptes que puguin ser rellevants per a l'esmentat govern i, per tant, la direcció no es pot eximir d'aquesta responsabilitat.

En aquest punt s'agraeix la rellevància que les Normes Internacionals d'Auditoria reserven a la comunicació entre l'auditor i l'entitat i els seus responsables. A l'efecte ens recordem que la comunicació clara dels assumptes específics sobre els quals s'ha d'informar és part integrant de qualsevol auditoria i, per això, remarquen la importància d'una comunicació adequada i eficaç entre l'auditor, els responsables de govern i la direcció quan correspongui.

Finalment, és necessari remarcar que poden existir situacions en les quals disposicions legals o reglamentàries no permetin o puguin limitar a l'auditor la comunicació de determinades qüestions, per exemple, en el curs d'una investigació judicial. Aquesta és una situació que pot donar lloc a conflictes potencials entre el deure de confidencialitat i l'obligació de comunicació; conflictes que poden ser complexos i en els quals l'auditor pot arribar a requerir d'assessorament jurídic.

OBJECTIUS DE L'AUDITOR

D'acord amb la norma, els objectius de l'auditor han de ser:

- a) la comunicació clara als responsables del govern de l'entitat de les responsabilitats de l'auditor en relació amb l'auditoria d'estats financers, així com una descripció general de l'abast i del moment de realització de l'auditoria planificats;
- b) l'obtenció dels responsables del govern de l'entitat de la informació necessària per a l'auditoria;
- c) la comunicació oportuna als responsables del govern de l'entitat dels fets observats que siguin significatius i rellevants en relació amb la seva responsabilitat de supervisió del procés d'informació financera; i
- d) el foment d'una comunicació eficaç recíproca entre l'auditor i els responsables del govern de l'entitat.

DEFINICIONS

Com ja s'ha indicat a l'inici d'aquest article, per Govern de l'entitat es descriu la funció de la persona o persones o organitzacions responsables de la supervisió de la direcció estratègica de l'entitat i de les obligacions relacionades amb la rendició de comptes de l'entitat.

La Norma Internacional d'Auditoria 260 (NICA 260) defineix com a *Responsables del govern de l'entitat* a la persona o persones o organitzacions (per exemple, una societat que actua com a administrador fiduciari) amb responsabilitat en la supervisió de la direcció estratègica de l'entitat i amb obligacions relacionades amb la rendició de comptes de l'entitat. Això inclou la supervisió del procés d'informació financera. En algunes entitats de determinades jurisdiccions, els

responsables del govern de l'entitat poden incloure membres de la direcció, per exemple els membres executius del consell d'administració d'una empresa del sector públic o privat o un propietari-gerent.

Així mateix, la NIA 260 defineix com a *Direcció* la persona o persones amb responsabilitat executiva per dirigir les operacions de l'entitat. En algunes entitats de determinades jurisdiccions, la direcció inclou a alguns o a tots els responsables del govern de l'entitat, per exemple, els membres executius del consell d'administració o un propietari-gerent.

És important destacar la clarificació que s'ha introduït en l'adaptació a Espanya de les Normes Internacionals d'Auditoria que indica que, en l'aplicació d'aquestes definicions, s'haurà d'atendre a les normes que resultin d'aplicació a l'entitat segons la seva naturalesa jurídica.

- En aquest sentit, en el cas dels responsables del govern de l'entitat, s'entendrà que es refereix amb caràcter general, si més no, als membres de l'òrgan d'administració o equivalent de la societat auditada.
- En el cas de les referències a les afirmacions o manifestacions de la direcció incloses en els estats financers o a les directrius de la direcció sobre les activitats de control intern de l'entitat, s'entendran sense perjudici de les que realitzin els òrgans d'administració o òrgans equivalents de l'entitat auditada que tinguin atribuïdes les competències per a la formulació, subscripció o emissió dels estats financers, així com de la responsabilitat d'aquests òrgans en relació amb sistema de control intern a aquests efectes.

REQUERIMENTS. RESPONSABLES DEL GOVERN DE L'ENTITAT

La NIA-ES 260 indica que és l'auditor qui ha de determinar la persona o persones

que, dins de l'estructura de govern de l'entitat, siguin les adequades a efectes de realitzar les comunicacions. Per tant, la norma no especifica a qui s'han de dirigir les comunicacions ja que les estructures de govern poden variar segons la jurisdicció o el tipus d'entitat de que es tracti. En aquest sentit, s'indiquen algunes de les habituals com un consell de supervisió (separat del consell executiu o òrgan de direcció) o quelcom més proper per a la nostra tipologia d'entitats com són els administradors o consell d'administració i els comitès d'auditoria.

REQUERIMENTS. QÜESTIONS QUE S'HAN DE COMUNICAR

La NIA-ES 260 requereix que l'auditor comuniqui als responsables del govern de l'entitat quines són les seves responsabilitats en relació amb els estats financers. Aquest aspecte és essencial ja que la norma delimita que els responsables del govern de l'entitat tenen responsabilitats envers els estats financers i han de conèixer-les a partir de la comunicació rebuda per part de l'auditor.

En concret, la norma obliga a l'auditor a comunicar als responsables de govern de l'entitat el següent:

- a) que l'auditor té la responsabilitat de formar-se i expressar una opinió sobre els estats financers preparats per la direcció sobta la supervisió dels responsables del govern de l'entitat; i
- b) que l'auditoria dels estats financers no eximeix a la direcció ni als responsables del govern de l'entitat del compliment de les seves responsabilitats.

El moment adequat d'efectuar aquesta comunicació és, generalment, abans de l'inici del treball i, habitualment, es realitzarà incloent-hi en la carta d'encàrrec una comunicació de l'anterior.

Així mateix, es requereix que l'auditor comuniqui una descripció general de l'abast i del moment de realització de l'auditoria. Aquesta comunicació és útil, ja que pot facilitar als responsables del govern de l'entitat una millor comprensió de les conseqüències del treball de l'auditor, la discussió de temes relacionats amb el risc o la identificació d'àrees en les quals sigui necessari desenvolupar procediments addicionals.

La norma inclou una relació exhaustiva d'altres aspectes que es puguin comunicar, entre els quals es troben la manera en la qual l'auditor pretén respondre als riscos significatius d'incorreccions significatives motivades per frau o error o l'enfocament en relació amb els controls interns rellevants per a l'auditoria.

Finalment, convé recordar que també és necessari comunicar als responsables del govern de l'entitat aquelles troballes significatives identificades en el transcurs de l'auditoria i, també, en cas d'entitats cotitzades o entitats d'interès públic, és igualment necessari efectuar una comunicació relacionada amb la independència de l'auditor, que inclourà les salvaguardes aplicades per eliminar les amenaces a la independència identificades o reduir-les a un nivell acceptable.

EL PROCÉS DE COMUNICACIÓ

La norma no estableix, de forma generalitzada, un model o forma de comunicació dels aspectes requerits. Així, deixa a judici de l'auditor quina pot ser la millor forma de comunicar-se amb els responsables del govern de l'entitat i decidir si ha de ser de forma verbal, per escrit o d'alguna altra forma.

Únicament en el cas d'aquells assumptes relatius a la independència que són requerits per la norma (en el seu apartat 17), aquests han de ser comunicats obligatòriament per escrit.

El procés de comunicació també pot variar segons les circumstàncies, entre elles la dimensió i l'estructura de govern de l'entitat, la manera en què els responsables del govern de l'entitat actuen i l'opinió de l'auditor sobre la rellevància de les qüestions a comunicar.

D'aquesta manera es reconeix la possibilitat que per a entitat de petita dimensió, l'auditor pugui comunicar-se de manera menys formal que en el cas de societats cotitzades o entitat de gran dimensió.

És important remarcar que la comunicació entre auditor i responsables del govern de l'entitat ha de ser adequada per al propòsit de l'auditoria, ja que, en cas de no ser-ho, l'auditor ha d'avaluar l'efecte que això li suposa, tant en la valoració dels riscos d'incorrecció material com en la capacitat d'obtenció d'evidència d'auditoria suficient i adequada.

Si l'auditor arribés a la conclusió que la comunicació amb els responsables del govern de l'entitat no és adequada i aquesta situació no es pot solucionar, s'hauran de prendre mesures entre les quals es poden citar:

- a) modificar l'opinió d'auditoria, incloent-hi una limitació a l'abast;
- b) obtenir assessorament jurídic en relació amb les conseqüències de les diferents possibilitats d'actuació;
- c) comunicar amb tercers o amb una autoritat de major nivell jeràrquic en una estructura de govern externa a l'entitat;
- d) renunciar a l'encàrrec (sempre que les disposicions legals o reglamentàries ho permetessin).

DOCUMENTACIÓ

Per finalitzar, és oportú recordar que les comunicacions realitzades entre l'auditor i els responsables del govern de

l'entitat formen part de la documentació d'auditoria i, com a tals, proporcionen evidència. Per tant, en aquest context, l'auditor ha de conservar una còpia de la comunicació realitzada com a part de la seva documentació d'auditoria.

En el cas que els assumptes comunicats ho hagin estat verbalment, l'auditor, igualment, ha d'incloure'ls com a documentació d'auditoria, indicant el moment en el qual van ser comunicats i la persona o persones a les quals es va dirigir aquesta comunicació.

CONCLUSIÓ

Encara que la comunicació entre l'auditor i l'entitat i els seus responsables de govern ha estat sempre un aspecte rellevant i que cal tenir en compte per part dels auditors en la comesa de la seva professió, no hi ha dubte que l'adopció de les Normes Internacionals d'Auditoria suposen una oportunitat per millorar en aquest aspecte. Els requeriments introduïts en la professió per part del a NIA-ES 260 han de ser una oportunitat per millorar i incrementar el grau d'interrelació entre auditor, l'entitat i els seus responsables, cosa que, així mateix, ha d'incrementar la qualitat del treball realitzat per l'auditor i permetre una major aportació de valor als seus clients en el transcurs del seu treball.

L'f)

(fiscal)

Meritxell Pérez-Copons

Membre de la Comissió Fiscal del CCJCC
Sòcia de Cortés Pérez,
Auditores y Asesores Asociados S.L.

La recta final de la reforma fiscal: què podem “fer i no fer” abans de final d’any per minimitzar el seu impacte?

Durant el passat mes d’agost, es van publicar diversos projectes en el marc d’una pretesa ampla reforma fiscal; aquests projectes afecten, bàsicament, als pilars impositius del nostre sistema tributari, és a dir, a la Llei de l’Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, a l’impost sobre societats, a l’impost sobre la renda dels no residents i a l’Impost sobre el Valor Afegit; alhora s’està projectant una reforma de la Llei General Tributària que, sense soroll, pretén millorar, adaptar i completar la regulació del sistema tributari espanyol, fent-lo més just i eficaç, reforçant la seguretat jurídica, reduint la litigiositat mitjançant la precisió i sistematització dels procediments i intentant prevenir el frau fiscal; per a això introdueix alguns conceptes que, analitzats pels experts, el que sí asseguren és minimitzar els efectes dels errors comesos per la pròpia administració, i introdueixen un major grau d’incertesa per a l’administrat, amb això ens referim a conceptes com imprescriptibilitat, “obligacions tributàries connexes”, la pèrdua del valor probatori de les factures, etc., no obstant això, enunciat el calat global de la reforma, no és voluntat d’aquest article fer una anàlisi d’aquesta, sinó que simplement es pretén donar una visió global de les actuacions que al seu front hem d’analitzar abans de final d’any per minimitzar el seu impacte.

Com és sabut, la reforma fiscal desplegarà tot el seu efecte a partir de l’exercici 2015 i 2016, no obstant això, algunes de les modificacions tindran incidència en el propi exercici 2014; atenent a això, intentarem sistematitzar quines actuacions podrien ajudar al contribuent a reduir la seva factura fiscal, pel simple fet de realitzar-les abans de finalitzar l’any. Si analitzem aquestes mesures des del punt de vista de l’impost al qual afecten, destaquem:

En l’Impost sobre la Renda de les Persones Físiques

Coefficients d’abatiment¹

Una de les mesures més comentada i alhora polèmica, que ja va ser modificada amb la Llei 35/2006 però amb el manteniment d’un règim transitori, és la definitiva supressió de la Disposició transitòria novena, que regulava el règim transitori que permetia l’aplicació dels denominats “coefficients d’abatiment” per al càlcul del guany patrimonial derivada de la

¹ Entre la data de preparació d’aquest article i la seva publicació, aquesta mesura ha estat modificada per l’esmena núm 268. A destacar bàsicament de la modificació el fet que permet l’aplicació des de l’1 de gener de 2015 dels coeficients d’abatiment per transmissions inferiors a 400,000€ en conjunt.

transmissió d'elements patrimonials no afectes adquirits amb anterioritat al 31 de desembre de 1994. L'aplicació d'aquests coeficients, per als contribuents als quals els hi era d'aplicació, suposava una autèntica reducció de la part del guany patrimonial subjecte a tributació. Hem de recordar que aquesta mesura va ser suprimida amb efecte 20 de gener de 2006, amb el manteniment del règim transitori per als elements adquirits amb anterioritat al 1994. Aquesta mesura afecta de diferent manera, segons es tracti de béns immobles o de valors representatius del capital o dels fons propis i, alhora, tenen diferent tractament si es refereix a valors cotitzats o no cotitzats.

Analitzant més profundament el tema, aquelles persones que van adquirir immobles amb anterioritat a 1994, poden reduir el guany patrimonial generat un 11,11 % per cada any de permanència que excedeixi de dos respecte a 31 de desembre de 1996 (és a dir 31 de desembre de 1994); en aquest cas la reducció s'aplicarà proporcionalment en funció del quocient entre els dies que vagin des de la seva adquisició fins el 19 de gener de 2006 (ambdós inclosos), en relació al total de dies que el bé hagi estat en el patrimoni del contribuent.

Basant-se en això, és evident que aquells contribuents que tinguin en el seu patrimoni béns l'antiguitat dels quals sigui

superior a aquell any, i tinguin la intenció de vendre, han de realitzar aquests càlculs i estimar l'impacte fiscal que pot suposar la venda en un any o altre.

En el cas que els béns transmesos siguin accions admeses a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril de 2004 relativa als mercats d'instruments financers, la reducció serà del 25 % per cada any de permanència. Per als fons d'inversió el percentatge de reducció és el general del 14,28 %. Per a aquests valors es prendrà com a valor de referència a 20 de gener de 2006, el valor que aquests tinguessin en el patrimoni del contribuent a 31 de desembre de 2005, de tal manera que si el valor en aquell moment era superior al valor de transmissió actual, els coeficients s'aplicaran en la seva totalitat sobre el guany patrimonial; si pel contrari el valor de transmissió és igual o superior al valor de referència de 2005, la reducció només s'aplicarà respecte a l'increment produït en aquell període.

Dit això, s'ha de revisar la cartera de valors dels contribuents per valorar si és necessari realitzar vendes que poguessin estar parcialment, o inclús totalment, exemptes de l'impost, segons la seva antiguitat i cotització durant 2005.

Finalment, en el cas d'accions o participacions no negociades en mercats, el percentatge de reducció és el general del 14,28 %, excepte que es tracti de valors d'entitats compresos en l'article 108 de la Llei del mercat de valors, el coeficient dels quals serà de 11,11 %. En aquests casos el càlcul de la part del guany patrimonial reduït es calcularà per la proporció entre el número de dies de permanència en el patrimoni ja comentat.

És destacable que el tipus impositiu respecte dels guanys patrimonials es reduirà, durant el 2015 i 2016 però, en el cas de béns molt antics, aquesta rebaixa amb tota seguretat no compensarà la pèrdua d'aplicació dels coeficients. És recomanable, doncs, una anàlisi profunda dels béns que es poden veure afectats per aquestes reduccions.

Per últim, però no menys important, assenyalar que el present punt se centra en les transmissions d'elements patrimonials, Volem destacar que les donacions tributen en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques del donant igual que qualsevol transmissió onerosa, per això, aquelles persones que estiguin valorant fer una donació han d'analitzar aquests càlculs, per veure si pot ser beneficiós anticipar-la a abans de final d'any.

Correcció monetària

Una altra mesura destacable és l'eliminació dels coeficients de correcció monetària. Els coeficients de correcció monetària, incideixen sobre els elements patrimonials immobiliaris afectes i no afectes a activitats econòmiques (amb diferents percentatges); aquests coeficients permeten corregir la inflació, amb l'actualització del valor de cost dels béns, i de les seves amortitzacions, resultant, doncs, de la seva aplicació, un nou valor net actualitzat que permet corregir d'alguna manera el pas del temps. El projecte de llei elimina l'aplicació dels coeficients de correcció, el que fa necessari recalcular l'impacte que aquesta eliminació suposa, versus la rebaixa de tipus.

Transmissions per a majors de 65 anys

El Projecte de Llei introdueix una important novetat per als contribuents majors de 65 anys, els quals poden excloure de gravamen el guany patrimonial per la transmissió de qualsevol element patrimonial, sempre que l'import obtingut per la transmissió es destini en el termini de 6 mesos a constituir una renda vitalícia al seu favor. Es fixa com a quantia màxima que pot destinar-se a la constitució d'aquesta renda la quantitat de 240.000 euros i, en el cas que no es reinverteixi la totalitat de l'import, l'exclusió es limita a la part proporcionalment reinvertida.

Aquesta mesura existia, per als contribuents majors de 65 anys, en els casos de transmissió del seu habitatge habitual, la qual cosa es manté sense modificació (no era necessària la reinversió). No obstant això, per a la resta de béns del seu patrimoni, i en cas que la constitució d'una renda vitalícia pugui ser una bona opció, cal tenir en compte aquesta novetat, ja que fins i tot pot ser més beneficiós retardar la venda d'aquests elements tot i que tinguessin dret a l'aplicació dels coeficients anteriorment comentats.

Distribució de la prima d'emissió i reduccions de capital

A partir de l'1 de gener de 2015, la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions de valors no admesos a negociació passarà a tributar en concepte de rendiment de capital mobiliari en els supòsits de distribució d'aquesta, amb el límit de la diferència entre el valor dels fons propis corresponent a l'últim exercici tancat amb anterioritat a la data de distribució de la prima i el seu valor d'adquisició; a diferència de la regulació actual per la qual la distribució de la prima minora el valor d'adquisició de les participacions i únicament l'excés tributa com a rendiment del capital mobiliari.

En aquesta mateixa línia, en el cas de les reduccions de capital la finalitat de les quals sigui la devolució d'aportacions i no procedeixi de beneficis no distribuïts, de valors no admesos a negociació, es considera rendiment del capital mobiliari l'import obtingut, amb el límit de la diferència positiva entre el valor dels fons propis corresponents a l'últim exercici tancat amb anterioritat a la reducció i el seu valor d'adquisició. En l'actual regulació, la reducció de capital amb restitució d'aportacions, no donava lloc a cap guany patrimonial, i únicament tributava pel concepte impositiu d'operació societària de reducció de capital a l'1 %.

Fins ara, la distribució de la prima d'emissió i les reduccions de capital permetien als contribuents la recuperació de capitals invertits en excés en les companyies, sense tributació, ja que no hi havia un ordre preestablert d'adjudicació en el cas que existissin reserves sense distribuir, i això permetia triar la distribució d'aquestes amb la corresponent tributació com a rendiment del capital mobiliari o el manteniment d'aquestes en els Fons Propis amb la utilització de les dues figures comentades. Aquesta possibilitat d'elecció deixa de ser d'aplicació; per això, i davant l'opció de tenir projectat algun tipus d'operació en

aquest sentit, cal fer aquestes operacions abans de final d'any, perquè no sigui aplicable el nou règim que entrarà en vigor.

Guany patrimonial per canvi de residència

Una de les novetats destacables de la reforma, és la regulació d'un nou impost de sortida conegut com "ExitTax", el qual afecta determinats supòsits de trasllat de residència fiscal de titulars de participacions significatives. Així, en els supòsits en què el contribuent perdi la seva condició per canvi de residència, s'han d'integrar en la renda de l'estalvi de l'últim període impositiu que s'hagi de declarar, els guanys patrimonials "teòrics" posats de manifest per diferència entre el valor d'adquisició i el valor de mercat de les accions o participacions de qualsevol entitat, la titularitat de les quals correspongui al contribuent, sempre que el contribuent hagués tingut aquesta condició durant almenys 10 dels 15 períodes impositius anteriors a l'últim que hagi de declarar. Aquesta regulació es limita a aquells casos en què la participació sigui significativa, és a dir que el valor de mercat de les participacions excedeixi, conjuntament, de 4 milions d'euros o que quan no excedint el percentatge de participació en l'entitat sigui superior al 25 %, sempre que el valor de mercat excedeixi del milió d'euros.

Destaquem aquesta modificació per la seva del tot nova introducció sent conscients que, de vegades, és difícil el marge de maniobra per evitar els efectes de la seva aplicació; ara bé sí que és cert que ens pot obligar a replantejar certs aspectes abans que sigui efectiva.

En primer lloc, la norma regula diferents conseqüències en aquells casos que els canvis de residència es produeixin per motius laborals; en un Estat membre de la UE o de l'Espai Econòmic Europeu amb el qual hi existeixi un efectiu intercanvi d'informació, o en un país o territori

considerat com a paradís fiscal, d'acord amb això doncs, és important que, si el contribuïent estava projectant el seu canvi de residència, analitzi detalladament el país en el qual pretén establir la seva residència, el període i els motius revisant, si s'escau, els efectes d'aquest nou art. 95 bis.

D'altra banda, aquells contribuïents que estiguessin efectivament residint en un altre territori i a falta de poc temps del compliment de la permanència en aquest per a l'obtenció de la residència, han d'analitzar les conseqüències del no compliment d'aquest durant aquest exercici.

Finalment, pot ser aconsellable estudiar la possible conveniència d'efectuar una donació d'accions o participacions, per evitar l'aplicació d'aquest gravamen.

Modificació del concepte de rendes de l'estalvi

Hem de destacar que desapareix la distinció entre guanys patrimonials obtinguts a curt i llarg termini. Aquesta distinció havia estat introduïda a finals de 2012 per a penalitzar les inversions especulatives, obligant a tributar als tipus generals els guanys patrimonials posats de manifest en ocasió de la transmissió d'elements patrimonials amb menys d'un any d'antiguitat. És evident que aquesta modificació obliga a esperar per a la realització de determinades plusvàlues que, havent de tributar en la part general si fossin declarades en 2014, ho faran en la base de l'estalvi a partir de 2015, hagi transcorregut o no un any des de la seva adquisició.

Rebaixa de tipus

Finalment, com ja hem anunciat en altres apartats, hem d'assenyalar que la reforma fiscal estableix, en general, una rebaixa de tipus impositius en la tarifa de l'estalvi. Els tipus actuals s'estableixen en una escala del 21 % per als primers 6.000 €, el 25 %

entre 6.000 i 24.000 € i el 27 % a partir d'aquest nivell. Durant 2015 la tributació serà del 20 % per als 6.000 primers euros, el 22 % entre 6.000 i 50.000 euros i el 24 % la resta. En 2016 aquests tipus quedaran establerts en el 19 %, 21 % i 23 % respectivament. En atenció a aquesta rebaixa de tipus i al marge del comentat en els apartats anteriors, en ocasions la millor opció pot ser esperar a realitzar els guanys patrimonials a partir de 2015.

En l'impost sobre societats

Concepte d'activitat econòmica

La Llei de l'impost sobre societats incorpora, finalment, el concepte "d'activitat econòmica". En el cas de societats destinades a l'arrendament d'immobles, s'indica que únicament tindrà la naturalesa d'activitat econòmica quan s'utilitzi per al seu desenvolupament, com a mínim, una persona empleada amb contracte laboral i jornada completa. S'elimina, doncs, l'exigència anterior de local d'ús exclusiu, exigència, per altra banda, que no establia pròpiament la Llei de l'impost sobre societats en sí mateixa, però que es recollia en altres àmbits de la legislació tributària i s'aplicava per a aquest. Recordar només que aquesta definició té especial rellevància ja que de la seva existència depèn l'aplicació de determinats règims fiscals especials, així com la possibilitat de l'aplicació de la nova exempció per evitar la doble imposició o el tipus de gravamen.

En aquest sentit i a la fi de la planificació de 2015, únicament destacar que, malgrat aquesta modificació introduïda en la Llei de l'impost sobre societats, i també en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, que semblen regular la no necessitat actual del local d'ús exclusiu, la vigent regulació de l'Impost sobre successions a Catalunya, en el seu Decret 414/2011 de 13 de desembre, art. 1.1.2 en desenvolupament de l'article 7.2 de la

Llei, estableix la necessitat d'aquest local d'ús exclusiu. Així, doncs, mentre no sigui modificat aquest article, aquelles entitats que en l'actualitat tinguin aquest local, és recomanable que analitzin l'impacte de la seva eliminació en aquest tribut.

Correccions de valor

El projecte de llei introdueix una important restricció respecte de la possibilitat de deducció de les pèrdues per deteriorament de valor.

Es manté la possibilitat de deduir fiscalment les pèrdues per deteriorament dels crèdits amb similars condicions a les actuals, així com es manté la deducció pel deteriorament de les existències.

No obstant això, s'introdueix la no deducció de les pèrdues per deteriorament de l'immobilitzat material, inversions immobiliàries i immobilitzat intangible, inclòs el fons de comerç, instruments de patrimoni i valors representatius de deute. Sí serà deduïble aquest deteriorament en el moment de la transmissió o baixa d'aquests elements.

Abans de final d'any és important fer una anàlisi detallada d'aquests elements, i realitzar les valoracions que siguin necessàries, amb la finalitat de determinar si cal el seu deteriorament, sempre, evidentment, que es compleixi amb els principis d'inscripció comptable, i que el seu deteriorament no es correspongui amb sanejaments d'actius que no compleixin els criteris de deduïbilitat.

En el mateix sentit, l'article 11.9 i 11.10 del Projecte estableix que les rendes negatives generades en la transmissió d'elements de l'immobilitzat material, inversions immobiliàries, immobilitzat intangible i valors representatius de deute, quan l'adquirent sigui una entitat del mateix grup de societats segons els criteris establerts en l'article 42 del Codi de

comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, s'imputaran en el període impositiu en què aquests elements patrimonials siguin donats de baixa en el balanç de l'entitat adquirent, siguin transmesos a tercers aliens al referit grup de societats, o bé quan l'entitat transmetent o l'adquirent deixin de formar part d'aquest.

No obstant això, en el cas d'elements patrimonials amortitzables, les rendes negatives s'integraran, amb caràcter previ a aquestes circumstàncies, en els períodes impositius que restessin de vida útil als elements transmesos, en funció del mètode d'amortització utilitzat respecte dels referits elements.

Coeficients d'actualització

En paral·lel a l'eliminació dels coeficients de correcció monetària prevista en la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, se suprimeixen els coeficients d'actualització monetària, que estaven previstos en l'art. 15.9 del Text Refós, per als supòsits de transmissió d'elements patrimonials de l'actiu fix o d'aquells elements que hagin estat classificats com a actius no corrents mantinguts per a la venda, que tinguessin la naturalesa de béns immobles, que permetien la deducció de la depreciació monetària calculada d'acord a unes regles específiques.

Cal tenir en compte aquesta eliminació per a l'adequada planificació de les transmissions de béns immobles (també d'aquells adquirits en règim d'arrendament financer), que tinguin una gran antiguitat, ja que la transmissió en l'exercici 2014 permet la seva aplicació. En aquest sentit i malgrat la baixada dels preus en el mercat immobiliari, aquesta correcció és encara important en aquells béns amb molta antiguitat.

Rebaixa de tipus

Igual que en l'IRPF, en l'Impost sobre societats es produeix una reducció de tipus impositiu; s'elimina l'escala de tributació del 25 % -30 %, passant a ser el tipus general el 25 % (durant el 2015 es manté una escala de tributació per a les empreses de reduïda dimensió del 25 % per als primers 300 mil euros i del 28 % per a la resta).

Compensació de bases imposables negatives

La substancial modificació del tractament de la compensació de les bases imposables negatives, per la qual es permet la seva compensació temporal sense límit a partir de l'1 gener de 2016, deixa a l'Administració la possibilitat de revisar aquestes bases en un termini de 10 anys des del termini de presentació de la

declaració de l'impost on s'hi van generar. El contribuent haurà d'acreditar que les bases imposables negatives, la compensació de les quals pretengui resulten procedents, així com la seva quantia, mitjançant l'exhibició de la liquidació o autoliquidació, la comptabilitat i els oportuns suports documentals. Tenint en compte això, cal recordar que el deure de custòdia d'aquests registres s'amplia més enllà del que preveu la legislació mercantil, en tant es pretengui compensar bases imposables de períodes anteriors.

Aquest article ha estat realitzat amb anterioritat a l'aprovació definitiva dels textos legislatius, i amb caràcter i esperit orientatiu, en relació al contingut final de la que s'espera que serà la legislació aprovada, podent veure les conclusions d'aquest modificades per la introducció o modificació de disposicions que puguin afectar el règim d'aplicació de les mesures, ja sigui variant el contingut o el moment d'aplicació. Per això cal que s'analitzi el text definitiu sancionat considerant-se aquest, per tant, com una reflexió professional entorn als Projectes avantsala de la normativa que serà aplicable en breu.

(l'f)

(fiscal)

Llorenç Maristany

Membre de la Comissió Fiscal del CCJCC
Delegat AEDAF Catalunya

Present i futur de l'Impost sobre Successions i Donacions

Des del 3 de setembre d'enguany, les coses deixaran de ser com eren, en l'Impost sobre Successions i Donacions.

Per aquells que estiguin menys familiaritzats amb aquest impost han de saber que la normativa vigent a l'estat espanyol en matèria de l'Impost sobre Successions i Donacions planteja escenaris de tributació molt diferents quan causant i causahavent, donant i donatari resideixen, un d'ells a l'estat espanyol i un d'ells fora d'aquest. Així mateix, planteja escenaris de tributació diferents també quan, donant resident a l'estat espanyol, dóna a un també resident en aquest estat, un immoble localitzat fora d'aquest.

El proppassat 3 de setembre, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea va considerar que aquestes diferències no eren justificables. Això ha obert la possibilitat a que, tots aquells contribuents que estiguessin en els casos que hem mencionat i que no haguessin pogut aplicar els avantatges fiscals que preveuen les diferents normatives de les Comunitats Autònomes (taules, reduccions, etc., etc...), puguin aplicar-les a partir d'ara, amb efectes retroactius, inclús sense necessitat que l'estat espanyol modifiqui la norma que donava cobertura a aquest abús.

L'existència d'aquesta sentència doncs, obre la porta a que els contribuents, de forma massiva, sol·licitin la devolució d'aquells impostos que s'hagin pagat en excés per aquest motiu, no només en relació als exercicis no prescrits sinó també als prescrits, mitjançant la sol·licitud de responsabilitat patrimonial a l'estat. Tinguem en compte però que, aquest darrer supòsit pot ser que canviï a partir de l'1 de gener del 2014 si s'aprova alguna de les modificacions de la LGT que actualment s'estan estudiant. Així doncs, cal afanyar-se.

Les conseqüències pels contribuents, residents o no residents, poden ser de centenars de milers en força casos... i la cosa no acaba aquí. El principi de llibertat de circulació de capitals, que és el que s'estava vulnerant amb la normativa actual, està contemplat també a la pròpia Constitució Espanyola. Per tant doncs, és una bona oportunitat també de començar a plantejar-se el recórrer contra discriminacions no justificables que pateixen determinats contribuents de l'estat espanyol en funció de la Comunitat Autònoma en la que resideixen.

L'oportunitat està servida... i la polèmica també.

L'co)

(concursal)

Pau Ballvé

Advocat i soci de LBL PARTNERS

RDL 11/2014 de mesures urgents en matèria concursal: autèntics canvis de fons

CONTEXT

La branca *concursal* del dret mercantil, que regula les insolvències empresarials, ha tingut històricament poca rellevància en el dia a dia, en l'economia i en la política i, potser per això, no va ser objecte de grans reformes durant més d'un segle. La regulació de la fallida va estar vigent amb pocs canvis entre 1829 i 2003, és a dir, ni més ni menys que 175 anys.

Bé, sí que va tenir una important reforma: la de la Llei de suspensió de pagaments de 1922, dissenyada *a mida* per a un cas mediàtic llavors: la crisi del Banc de Barcelona. Gràcies a la norma, el banc va aprovar un conveni amb els seus creditors tot i estar en situació d'insolvència *definitiva*, cosa que no hagués estat possible amb la regulació de l'antic Codi de comerç de 1829.

Tan llarga vida va dur a ambdues lleis a quedar tremendament desfasades respecte a la realitat i als temps de les empreses insolvents que, per posar un exemple, en plena era informàtica, veien encara com se'ls intervenia tot el correu postal, que s'acumulava en saques, tot i no tenir la majoria del seu contingut el més mínim interès per al procediment. Per descomptat, ni la fallida ni la suspensió de pagaments

van finalitzar essent bones eines, ni per als interessos dels creditors, ni per als del deutor.

La Llei concursal de 2004 va modernitzar veritablement el nostre sistema i el va harmonitzar amb Europa. Amb ella, en l'àmbit judicial, es va consolidar un petit i altament especialitzat sector professional dedicat a les insolvències empresarials, format per jutges, advocats i economistes, que han anat afrontant, en el decurs d'aquests deu anys, els problemes d'interpretació i aplicació de la norma i han anat trobant bones solucions que han permès en quasi tots els casos una millor solució que la que s'aconseguia abans. Però mai s'ha aconseguit el que el legislador volia: que s'aprovessin convenis com a sortida preferent a la insolvència.

La Llei concursal ha estat reformada, en el seu text o mitjançant "normes col·laterals" i, en aspectes molt importants, en diverses ocasions. En totes existia, si se'm permet, algun poderós ens o sector impulsant la reforma. Va obrir camí el RDL 5/20085, que després de només un any de vigència de la Llei concursal, va legislar per mitigar els efectes per a la banca de la prohibició de la compensació de crèdits. En reformes posteriors, entre altres coses, s'ha anat limitant la possibilitat que la banca

fos sotmesa a accions de reintegració (mitjançant la reforma de la Llei del mercat hipotecari), s'ha enfortit la protecció dels arrendataris financers, i s'han anat blindant i ampliant els privilegis d'hisenda i seguretat social.

Al meu entendre, i de totes les reformes empreses, només en tres casos s'han escomès canvis veritablement necessaris per al *mainstream* dels concursos, això sí, sempre aprofitant una modificació sota comanda:

1. El 2009, amb la introducció de l'arxiu per manca de béns i la possibilitat d'alterar l'ordre de pagament dels crèdits contra la massa.
2. El 2011, al permetre al deutor persona física cancel·lar definitivament els seus deutes després de liquidar tots els seus béns.
3. I en el nou RDL 11/2014, regulant en detall el procediment de venda de la unitat productiva.

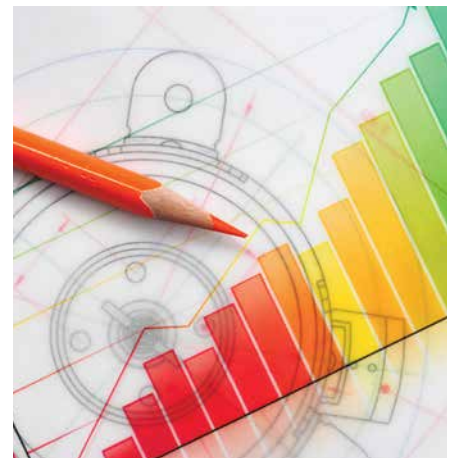
En aquests casos, el legislador ha acollit la solució que els professionals implicats (jutges del mercantil i administradors concursals) ja havien trobat, a través d'innovadores idees —les sentències pioneres del Jutjat Mercantil núm. 3 de Barcelona

sobre la segona oportunitat del deutor persona física—, del simple “prova-error” en el dia a dia dels concursos i dels fructífers seminaris interns dels jutges mercantils, sobretot de Barcelona, que van donar lloc a criteris uniformes en molts i importants temes.

Per tant, aquesta reforma, la segona de 2014 (aquest any ja en van tres), és per dir-ho així *per les bones*, doncs eleva a rang legal el procediment de venda d'unitats productives que només estava uniformitzat informalment pels jutges catalans, i que és al cap i a la fi la solució més comuna per al manteniment de l'activitat productiva.

La urgència de la seva tramitació com a reial decret-llei (l'RDL ha avançat en un revolt a una reforma concursal ¹ que ja havia arribat al Senat), no obstant això, podria tenir més a veure amb la imminent tramitació dels concursos d'algunes concessionàries d'autopistes de peatge, i amb les noves normes que regiran el dret d'arrossegament de la majoria de la banca creditora.

¹ La concloa amb la promulgació de la Llei 17/2014, de 30 de setembre, per la qual s'adopten mesures urgents en matèria de refinançament i reestructuració de deute empresarial.

NOVETATS EN MATÈRIA DE CONVENI

S'han eliminat els topalls màxims de quita i espera, compensant-ho amb diferents majories per a l'aprovació de convenis “light” (majoria simple quan s'aprovin menys de tres anys d'espera i 30% de quita), “normals” (majoria del passiu, fins a 5 anys i 50% de quita) o “king size” (majoria reforçada, del 65% per a esperes fins a 10 anys o quites més enllà de la meitat).

El “king size”, a més, pot preveure la conversió del crèdit en accions, en crèdits participatius i en altres instruments financers, i també la concessió de béns o drets en pagament de crèdits, sempre que no resultin necessaris per a la continuació de l'activitat professional o empresarial i que el seu valor raonable sigui igual o inferior al crèdit que s'extingeix o, en cas de ser superior, es reintegri la diferència.

Apareixen noves possibilitats per ampliar els efectes del conveni als creditors dissidents, inclús als privilegiats especials, que fins ara tenien un còmode dret d'abstenció. S'afegeix un nou adjectiu als crèdits privilegiats, separant-los en quatre classes diferents a efectes de la votació per a l'extensió del conveni (creditors laborals, públics, financers i altres). Es manté, això

sí, el blindatge de l'administració sobre els seus crèdits (no se'ls pot imposar la cessió en pagament, per exemple).

Per a valorar els crèdits amb privilegi especial, s'haurà de prendre a partir d'ara, les nou desenes parts del valor raonable (segons una taxació) del bé sobre el qual s'ha constituït la garantia, un cop reduïts els deutes situats amb preferència sobre el bé. És a dir, el crèdit, d'entrada, només serà privilegiat en part, cosa que incentivarà que el creditor voti en un conveni pel seu crèdit ordinari.

Respecte a les empreses concessionàries d'obres i serveis públics (vegis autopistes en fallida), s'ha optat per forçar l'acumulació de tots els concursos, tot i tractant-se d'empreses que no pertanyen a un mateix grup, perquè cada conveni quedi vinculat a l'aprovació de la resta.

NOVETAT EN LA LIQUIDACIÓ: LA VENDA D'UNITAT PRODUCTIVA

Amb la fi de facilitar la transmissió d'unitats productives vives, i de salvar empreses i ocupació, la nova regulació ha adoptat com a llei, el sistema de venda d'unitats productives que havia estat protocol·litzat abans des de les bases.

En la venda d'empreses en funcionament, el jutge del concurs pot acordar la transmissió de la posició contractual del deutor i de les seves llicències i permisos administratius, inclús sense el consentiment de les contraparts civils o de l'administració competent. Ambdues coses eren un gran obstacle al salvament de moltes activitats.

S'aclareix que la transmissió d'unitats productives no suposa l'assumpció dels deutes preexistents, amb dues importantíssimes excepcions. La primera excepció té a veure amb la successió d'empresa que es produeix a efectes laborals (es pot defensar que només amb els treballadors subrogats, no amb els acomiadats abans de la transmissió), en virtut de la qual l'adquirent ha de respondre de:

1. El deute amb els treballadors que no hagi cobert FOGASA.
2. Els deutes de seguretat social

La inclusió expressa en l'article 149 d'aquest esment a la seguretat social, suposa el naixement d'un altre *superprivilegi*, que arriba fins i tot als crèdits subordinats i que és difícil de justificar si es té en compte que, bé restarà valor a les ofertes que s'obtinguin, bé directament, en els casos

de major deute amb la seguretat social, impedirà el manteniment de l'activitat encara que sigui viable.

La segona excepció, per no carregar amb la motxilla, es dóna si l'adquirent de la unitat productiva està especialment relacionat amb el deutor. Llavors, la norma sembla obrir el camí a qualsevol creditor per reclamar contra l'adquirent. Aquesta era una de les dues opcions possibles, molt discutida des de sempre, i s'ha d'agrair que el legislador s'hagi decantat amb nitidesa. Però segurament ha estat l'opció equivocada, en una economia en la qual la majoria del teixit empresarial és familiar, i on s'haurien d'haver previst solucions menys rigoroses, com permetre l'adquisició a l'empresari no considerat culpable en el concurs.

Finalment, es permet la venda d'unitats productives incloent-hi béns subjectes a garanties reals, amb consentiment dels creditors majories d'arrossegament, si no es recupera en l'operació el valor de les seves garanties, o sense consentiment en casos de subrogació o de recuperació del valor de la garantia.

Jornada

sobre mesures per fomentar
les **bones pràctiques**
i el **creixement** empresarial

Barcelona Growth Centre
6 de febrer de 2015

Inscripció gratuïta a:
www.accid.org

Trobada per a professionals
acadèmics, empreses
i Administracions Públiques

Conferències sobre:

La col·laboració públicoprivada
com a estratègia de gestió pública
i de creixement empresarial

Bones pràctiques en gestió pública
que contribueixen al creixement
empresarial

Experiències d'acceleració del
creixement empresarial

INFORMACIÓ GENERAL

Per a qualsevol informació addicional contacta amb l'ACCID:

Plaça Gal·la Placídia 32, 4° planta

08006 Barcelona

Tel. 93 416 16 04 ext. 2020-2019

info@accid.org · www.accid.org

Col·labora:

Ajuntament de
Barcelona

Barcelona
Activa

ACCID

Associació
Catalana de
Comptabilitat i
Direcció

Col·legis Fundadors de l'ACCID:

Col·legi d'Economistes
de Catalunya
Al servei dels professionals
de l'economia i de l'empresa

Col·legi de Censors Junts
de Catalunya
EL C0L-L361

Suports Institucionals:

CSITAT
Consell de Comptabilitat i
Direcció de Catalunya

OSA

COL·LEGI OFICIAL
DE GESTORS
ADMINISTRATius
DE CATALUNYA

L'a)

(l'auditoria)

Departament tècnic del CCJCC

NIA-ES

Fi del compte enrere

Des que es van sotmetre a informació pública les NIA-ES al gener del 2013, el Col·legi via publicació mensual de les càpsules informatives (Las NIA de un vistazo en la seva versió castellana), articles en cada revista de l'Auditor, cursos de formació o amb missatges, tant en les sessions d'intercanvi tècnic com en el mateix LinkedIn, ha fet difusió del nou cos normatiu, per intentar ajudar-vos en el seu estudi, anàlisi i implementació. El temps passa molt ràpid i l'aplicació d'aquest cos normatiu, que alguns han comparat amb el canvi de pla general comptable de l'any 2007, ja és una realitat perquè, al ser d'aplicació a les auditories dels estats financers dels exercicis que comencin l'1 de gener del 2014 o, en qualsevol cas, a les auditories que es contractin a partir de l'1 de gener de 2015, les planificacions de les auditories d'aquesta temporada ja s'han de fer sota el nou marc normatiu.

Hem dit en altres ocasions i, en concret en el butlletí d'informació de juliol de 2014, on ens vam permetre la llibertat de fer-vos unes petites recomanacions no exhaustives sobre la implementació de les NIA-ES, que pot ser una bona idea aprofitar aquest canvi per revisar i millorar les vostres metodologies. Des del departament tècnic ens ha semblat que, com a colofó dels diferents articles sobre NIA-ES publicats en la revista, podia ser interessant fer-ne un sobre aspectes

concrets de la normativa que considerem imprescindibles a l'hora de posar-la en pràctica. Estem segurs que hi ha més temes que cal destacar i en cap cas pretenem ser exhaustius, només esperem despertar-vos la inquietud o posar-vos sobre avís i que vosaltres mateixos via lectura i aplicació de la norma aneu interioritzant i creant la vostra pròpia llista de destacats. Seguint el mateix ordre de la normativa, aquesta llista de destacats ha de començar per la sèrie 200 i més en concret per la **NIA-ES 200 on es marquen els objectius globals de l'auditor independent i la realització de l'auditoria de conformitat amb les normes internacionals**. Destaquem d'aquesta norma el requeriment de "Realització de l'auditoria de conformitat amb les NIA que, resumint, suposa el següent:

- Complir amb les NIA-ES aplicables en l'auditoria.
- Complir amb l'objectiu de cada NIA aplicable per assolir l'objectiu global que marca la NIA-ES 200.
- Complir els requeriments aplicables en cada una de les NIA, si bé es permet en circumstàncies excepcionals no complir amb algun d'aquests, sempre que s'executin procediments alternatius que permetin assolir els objectius que marqui la norma.

- Si un objectiu d'una NIA aplicable no es pot assolir, caldrà avaluar si això suposa que no estem assolint els objectius globals de la NIA-ES 200 i, per tant, es requereix emetre una opinió modificada i, sota determinades circumstàncies, en el nostre cas marcades per la Llei i Reglament d'auditoria, renunciar a l'encàrrec.

És important recordar que en aquells casos excepcionals d'inaplicació d'un requeriment, caldrà documentar tant les raons que ho justifiquen com la forma en la que els procediments alternatius que hàgim executat permeten assolir l'objectiu marcat per la NIA-ES i, per descomptat, també caldrà documentar aquells casos en què no s'assoleixi un objectiu d'auditoria.

Seguint l'ordre seqüencial us recordem que la **NIA-ES 210 Acords dels termes de l'encàrrec d'auditoria** contempla, entre d'altres, que l'auditor no acceptarà una modificació en aquests, a no ser que existeixi una justificació raonable, i que en el cas d'auditories recurrents serà el propi auditor el que haurà de valorar si les circumstàncies requereixen o no una revisió dels termes de l'encàrrec o si és necessari tornar-la a emetre com a recordatori per a l'entitat. En aquest sentit destaquem la Circular E10/2014 de l'ICJCE a on en aquells supòsits d'auditories recurrents per la primera auditoria que es faci sota NIA-ES es recomana "firmar una nova carta

d'encàrrec pel període de contractació restant al que li resulti d'aplicació la nova normativa", sense perjudici que també pot ser vàlid fer només una addenda a l'encàrrec inicial en el que es recullin les modificacions necessàries. Recordar-vos també que en la Guia núm. 36 de l'ICJCE de juliol de 2014, podeu trobar un model orientatiu de carta d'encàrrec adaptat al nou marc normatiu juntament amb possibles clàusules addicionals que cal incorporar.

En relació a la **NIA-ES 220 Control de qualitat de l'auditoria d'estats financers**, que té com a finalitat aterrar els objectius de la Norma de Control de Qualitat Intern (NCCI) a un encàrrec concret, i per tant, si no ho heu fet ja, cal que reviseu que les polítiques i procediments del vostre manual de control de qualitat i les establertes a nivell d'encàrrec estiguin ben alineades, i que us assegureu que el nivell de cada treball es compleixi amb els requeriments de documentació establerts en aquesta NIA-ES.

Aprofitem aquest apartat per recordar-vos que la NCCI ha estat modificada per una banda per adaptar-la al llenguatge de les NIA-ES i per l'altra, per introduir dos aspectes, en la nostra opinió, rellevants, com són: ampliar les actuacions i procediments establerts pels auditors d'entitats emissores de valors admesos

a negociació en mercats secundaris oficials a totes les entitats d'interès públic contemplades en l'article 2.5 de la Llei d'auditoria, si bé per algunes d'aquestes permet determinades excepcions, i suprimir la possibilitat que, en determinades circumstàncies, es pugui considerar la data de lliurament com a data d'informe en la realització de la revisió de control de qualitat dels encàrrecs. Les possibles modificacions a fer en els vostres sistemes de control de qualitat intern per adaptar-los a aquest canvis han d'estar implementades abans de l'1 de gener de 2015.

Ens saltem la part de normativa relacionada amb les responsabilitats de l'auditor davant el frau i la de documentació d'auditoria que tractarem més endavant i dins de la sèrie 200, passem a la **NIA-ES 250 Consideració de les Disposicions Legals i Reglamentàries en l'auditoria d'estats financers**, de la que us recomanem pareu atenció a la distinció entre aquelles disposicions legals i reglamentàries, que de forma generalment admesa, tenen un efecte directe en la determinació de les quantitats i informació materials a revelar en els estats financers —de les que l'auditor ha d'obtenir evidència suficient i adequada sobre el seu compliment—, d'aquelles altres disposicions legals i reglamentàries que puguin tenir un efecte material sobre els estats financers, per a les quals la norma estableix l'aplicació

d'una sèrie de procediments per ajudar a identificar aquells casos d'incompliment que poden tenir un efecte material.

En relació a la **NIA-ES 260 Comunicació amb els responsables del govern de l'Entitat**, la nostra recomanació no és una altra que la següent: llegiu l'article publicat en aquest mateix exemplar de la revista i, recordar-vos que l'aplicació de la norma suposa establir un procés de comunicació que doni resposta a les preguntes: a qui he de comunicar?, què he de comunicar?, quan ho he de comunicar? i com ho he de comunicar?; així com permetre fer una valoració sobre si el procés ha estat o no adequat i, en cas de que no, si això afecta a la valoració dels riscos d'incorrecció material i a l'obtenció d'evidència suficient i adequada.

Per acabar la sèrie 200 de la **NIA-ES 265 Comunicació de les deficiències en el control intern als responsables del govern i a la direcció de l'entitat**, recordar-vos que el procés que cal seguir és: identificar les deficiències, determinar si aquestes constitueixen o no deficiències significatives i després comunicar-les, perquè les obligacions i procés de comunicació són diferents per a les significatives que per a la resta.

És difícil no caure en la temptació de reproduir tota la normativa quan es tracta de les NIA-ES de les sèries **300 i 400 d'avaluació, identificació i resposta als riscos d'incorrecció material**, ja que, en el nostre parer, són el veritable nucli sobre el que es sustenta aquest marc normatiu, que busca donar resposta a:

Valoració

Quins fets poden ocórrer que provoquin una incorrecció material en els estats financers?

Resposta

Els fets identificats han passat i han produït un error material en els estats financers?

Informe

D'acord amb l'evidència d'auditoria obtinguda, quin tipus d'opinió cal emetre?

La normativa estableix quins són els procediments de valoració del risc així com les activitats relacionades, i deixa clar que per a valorar i identificar els riscos d'incorrecció material cal conèixer l'entitat i el seu entorn, inclòs en seu control intern; i per definir i establir els procediments que cal realitzar sobre el control intern el divideix, seguint allò establert pel *Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO)*, en cinc components.

A l'hora d'identificar i valorar els riscos d'incorrecció material caldrà que ho feu a nivell d'estats financers —aquells que es relacionen de forma generalitzada amb els estats financers en el seu conjunt— i d'afirmacions sobre tipus de transaccions, saldos comptables i informació que es necessària revelar. És important que recordeu determinar si algun dels riscos identificats són, segons el vostre judici professional, riscos significatius. A l'hora d'aplicar el judici per determinar-ho cal que exclogueu els efectes dels controls identificats relacionats amb el risc i que la norma, com a mínim us obligui a considerar:

- si es tracta d'un risc de frau;
- si el risc està relacionat amb significatius i recents esdeveniments econòmics, comptables o d'una altra naturalesa i, en conseqüència, requereix una atenció especial;

- la complexitat de les transaccions;
- si el risc afecta transaccions significatives amb parts vinculades;
- el grau de subjectivitat del mesurament de la informació financera relacionada amb el risc, especialment aquelles mesures que comporten un elevat grau d'incertesa; i
- si el risc afecta transaccions significatives alienes al curs normal dels negocis de l'entitat, o que, per altres raons, semblen inusuals.

Quan identifiquem un risc com a significatiu la normativa ens obliga a obtenir coneixement dels controls de l'entitat, incloent les activitats de control sobre aquest risc.

Per altra banda, si identifiqueu riscos per als quals els procediments substantius per si sols no proporcionen evidència d'auditoria suficient i adequada, els controls de l'entitat sobre aquests també són rellevants per a l'auditoria i, per tant, caldrà que n'obtingueu coneixement.

Pel que fa a la resposta als riscos d'incorrecció material, la NIA-ES 330 dóna pautes per a determinar la naturalesa, moment i extensió dels procediments per a obtenir evidència d'auditoria suficient i adequada que ens permeti reduir el risc d'auditoria a un nivell acceptable, procediments que classifica en dos grans grups:

- Respostes globals: per respondre als riscos valorats d'incorrecció material en els estats financers
- Procediments d'auditoria que responen als riscos valorats d'incorrecció material en les afirmacions que poden ser proves de controls o procediments substantius —proves de detall o procediments analítics—.

Cal destacar que pel que fa a les proves de controls, allò que la norma anomena comprovació de l'eficàcia operativa, en determinats supòsits permet la utilització de l'evidència d'auditoria obtinguda en auditories anteriors. Cal revisar molt bé aquests supòsits si en voleu fer ús, però mai podeu utilitzar-la si, com a part de la vostra estratègia de proves d'auditoria, teniu previst confiar en els controls sobre un risc que haguen considerat significatiu.

Pel que fa als procediments substantius destacar que:

- Amb independència dels riscos valorats d'incorrecció material, haureu de dissenyar i aplicar procediments substantius per a cada tipus de transacció, saldo comptable i informació que sigui necessària revelar que resulti material, perquè s'entén que la valoració del risc per l'auditor suposa l'exercici d'un judici i per tant podria passar que no identifiquéssiu tots els riscos d'incorrecció material; i també hi ha limitacions inherents al control intern, inclosa la seva possible elusió per la direcció.
- Quan la forma d'enfocar un risc significatiu consisteixi únicament en procediments substantius, aquests procediments han d'incloure proves de detall.
- La norma estableix determinats procediments substantius relacionats amb el procés de tancament dels estats financers.

D'acord amb els procediments realitzats i l'evidència obtinguda, abans d'acabar la feina ens haurem de plantejar si la valoració dels riscos d'incorrecció material en les afirmacions segueix sent adequada i si hem obtingut evidència suficient i adequada.

Les pautes i aspectes que cal considerar a l'hora de calcular la importància relativa –concepte que utilitzem tant en

la planificació i execució de l'auditoria com en l'avaluació de l'efecte de les incorreccions identificades– estan recollides en la **NIA-ES 320 Importància relativa o materialitat en la planificació i execució de l'auditoria**, que a part de no incloure, com es feia amb les normes tècniques d'auditoria, un annex orientatiu de paràmetres, incorpora un concepte nou com és el nivell o els nivells d'importància relatiu que s'ha d'aplicar a determinats tipus de transaccions concretes, saldos comptables o informació que es necessària revelar, per si es considera que en l'entitat que s'audita es donen circumstàncies específiques que faci preveure que en cas que aquestes transaccions, saldos o informació que és necessària revelar continguin incorreccions per imports inferiors a la importància relativa per als estats financers en el seu conjunt, influiran en les decisions econòmiques que els usuaris prenen basant-se en els estats financers.

No cal dir que el concepte d'importància relativa no és estàtic i que, per tant, la normativa contempla que s'ha de revisar a mesura que l'auditoria avança.

De la norma d'importància relativa passem a la **NIA-ES 402 Consideracions d'auditoria relatives a una entitat que utilitza una organització de serveis** que tracta de la responsabilitat que té l'auditor de l'entitat usuària d'obtenir evidència d'auditoria suficient i adequada quan aquesta utilitza els serveis d'una o més organitzacions de servei, de la que us recomanem que primer avaluem acuradament si els serveis que presta l'organització de serveis són rellevants per a l'auditoria d'estats financers de l'entitat usuària; i ho són quan aquests serveis i els controls sobre ells són part del sistema d'informació de l'entitat usuària. Si arribem a la conclusió que el client que cal auditar és entitat usuària d'una organització de serveis, en la norma trobareu les possibles opcions per a l'obtenció de coneixement dels serveis prestats per l'organització de

serveis, inclòs el control intern i per donar resposta als riscos valorats d'incorrecció material.

La última norma de la sèrie 300 i 400 és la **NIA-ES 450 Avaluació de les incorreccions identificades durant la realització de l'auditoria** que ens marcarà les pautes que cal seguir per a avaluar l'efecte de les incorreccions identificades en l'auditoria i, si escau, de les incorreccions no corregides en els estats financers. En aquesta norma és defineix el concepte d'incorreccions clarament insignificants, concepte que caldrà tenir quantificat en el treball i que no és el mateix que el concepte no material, si no que es refereix a qüestions que clarament no tindran conseqüències, tant si es consideren individualment com de forma agregada, qualsevol que sigui el criteri de magnitud, naturalesa o circumstàncies pel qual es jutgin.

Per altra banda, la norma recorda quins aspectes s'han de considerar en les incorreccions identificades; que aquestes cal comunicar-les oportunament a la direcció perquè si ho estima oportú les corregeixi; com actuar en cas que les corregeixin i en cas que no i que, abans d'avaluar l'efecte de les incorreccions no corregides, s'ha de tornar a avaluar la importància relativa per confirmar si segueix essent adequada en el context dels resultats financers definitius de l'entitat; així com, la comunicació als responsables del govern de l'entitat de les incorreccions no corregides i el seu efecte.

Finalment, destacar que la norma obliga a sol·licitar a la direcció i, quan procedeixi, als responsables del govern de l'entitat, manifestacions escrites relatives a si consideren que els efectes de les incorreccions no corregides són immaterials, individualment o de forma agregada, per als estats financers en el seu conjunt, havent d'incloure-ho en una manifestació escrita al respecte.

Resumits els principals aspectes de la sèrie 300 i 400, és moment de tractar la **NIA-ES 240 Responsabilitats de l'auditor en l'auditoria d'estats financers pel que fa al frau**, essent un dels seus aspectes més rellevants el fet que l'auditor s'ha de basar en la presumpció del fet que existeix risc de frau en el reconeixement dels ingressos –risc que, com ja hem dit anteriorment, és significatiu– i per tant caldrà avaluar quins tipus d'ingressos, de transaccions generadores d'ingressos o d'afirmacions porten a aquest risc. En cas que considereu que en les circumstàncies del vostre encàrrec no sigui aplicable aquesta presumpció i, per tant, que no heu considerat el reconeixement dels ingressos com a un risc d'incorrecció material degut a frau, haureu de documentar en els papers de treball les raons que ho justifiquen.

En la nostra opinió també és important destacar d'aquesta norma que està dividida en identificació i valoració dels riscos d'incorrecció material, obtenció d'evidència suficient i adequada respecte als riscos valorats mitjançant respostes adequades, és a dir, marca les pautes que cal seguir per una correcta implementació de la sèrie 300 i 400 pel que fa als riscos de frau.

Entrant ja en la sèrie 500 d'evidència d'auditoria, destacar-vos que les **NIA-ES 540 Auditoria d'estimacions comptables, incloses les de valor raonable i de la informació relacionada que es necessària revelar**, **NIA-ES 550 Parts vinculades**, norma que no existia en el marc de les normes tècniques d'auditoria, i **NIA-ES 570 Empresa en funcionament** també segueixen aquesta estructura d'identificació i valoració de riscos i resposta a aquests, perquè, com no pot ser d'una altra manera, inclouen aspectes que, tal i com hem indicat anteriorment, la norma contempla com a obligatoris a l'hora d'avaluar els riscos d'incorrecció material.

Pel que fa a la resta de normes de la **sèrie 500 d'Evidència**, creiem que més enllà del fet d'estar redactats en un llenguatge diferent, la qual cosa es fa més evident quan més antiga és la norma tècnica d'auditoria substituïda, considerem que no hi ha diferències substancials si bé ens sembla important destacar els següents aspectes:

- La NIA-ES 505 de confirmacions externes, norma aplicable tant si aquestes es vehiculen per correu físic com per mitjans electrònics, recorda que és l'auditor el que ha de mantenir el control de les confirmacions externes, detallant les implicacions que això suposa i que, entre d'altres, inclou comprovar que les sol·licituds estan adequadament dirigides i contenen la informació que permeti enviar les respostes directament a l'auditor, el que implicarà comprovar algunes o totes les adreces.
- La NIA-ES 560 de fets posteriors no permet, a diferència de la norma tècnica d'auditoria equivalent, la utilització de la doble data. També destaquem les definicions de les diferents dates en relació al moment en que ocorren els fets posteriors.
- Per determinar el contingut de les manifestacions establert en la NIA-ES 580 Manifestacions escrites cal veure també totes aquelles altres normes detallades en l'annex I de la pròpia NIA-ES 580 que contenen requeriments sobre manifestacions escrites.

En les diferents càpsules publicades sobre aquesta sèrie podeu trobar un breu anàlisi comparatiu de cadascuna de les NIA-ES de la sèrie 500 amb les normes tècniques d'auditoria equivalents.

Evidència suficient i adequada i la seva documentació són uns dels aspectes bàsics o imprescindibles de l'auditoria i les normes bàsiques que els desenvolupen són les **NIA-ES 230 Documentació d'auditoria i**

NIA-ES 500 Evidència d'auditoria, si bé en un annex a la mateixa NIA-ES 230 s'enumeren altres NIA amb requeriments específics de documentació. A nosaltres ens sembla un bon resum sobre requeriments de documentació el fet de que la norma ens recordi que la documentació d'auditoria s'haurà de preparar oportunament i pel que fa a l'estructura, contingut i extensió, el requeriment que cal preparar la documentació d'auditoria que sigui suficient per a permetre a un auditor experimentat (concepte definit en la mateixa NIA-ES 230) que no hagi tingut contacte previ amb l'auditoria, la comprensió del següent:

- (a) de la naturalesa, el moment de realització i l'extensió dels procediments d'auditoria aplicats en compliment de les NIA i dels requeriments legals i reglamentaris aplicables;
- (b) dels resultats dels procediments d'auditoria aplicats i l'evidència d'auditoria;
- (c) de les qüestions significatives que van sorgir durant la realització de l'auditoria, les conclusions assignades i els judicis professionals significatius aplicats per assolir aquestes conclusions.

D'altra banda, les NIA-ES de la **sèrie 600** estableixen els termes en què cal instrumentar la relació quan un auditor utilitza el treball d'altres auditors, dels auditors interns de la companyia o d'experts de l'auditor. D'aquest paquet, probablement la més rellevant sigui la **NIA-ES 600 Consideracions especials - Auditories d'estats financers de grups (inclòs el treball dels auditors del components)** que estableix els aspectes que l'auditor del grup ha de considerar quan sol·licita la col·laboració d'altres auditors, entre d'altres, consideracions sobre el nivell de col·laboració que es requereixi, sobre la materialitat dels components que

han d'utilitzar els (i com lliga aquesta amb la definida a nivell grup) o sobre la comunicació amb els responsables de govern dels components. Com ja sabeu, tot i aquesta col·laboració, l'auditor del grup és l'únic responsable del treball i, per tant, ha d'establir mecanismes de comunicació clars amb els auditors dels components sobre l'abast i el moment de realització del seu treball, així com sobre les seves troballes per tal d'obtenir evidència d'auditoria suficient i adequada sobre la informació financera dels components i el procés de consolidació que li permetin expressar una opinió sobre els estats financers del grup.

L'informe d'auditoria és, per excel·lència, el producte final d'una auditoria i el cos normatiu de les NIA-ES hi dedica tota la **sèrie 700 Conclusions i informe d'auditoria**. Per tots és conegut que la redacció dels informes canvia, incloent el fet que s'estructura en seccions i amb títols identificatius perquè el lector de l'informe pugui entendre millor la comunicació que fa l'auditor del resultat de la seva feina i per tant, la nostra recomanació és que sigueu molt curiosos a l'hora de preparar-lo i no fer servir de forma indiscriminada els avantatges del copiar i enganxar que dona avui en dia l'ordinador.

Pel que fa als aspectes conceptuals, la reforma a l'any 2010 de la norma tècnica d'informes ja contemplava molts dels aspectes; com ara l'eliminació de la referència a la uniformitat, canvis en l'ordre de l'informe al introduir els conceptes de paràgrafs d'èmfasi i d'altres qüestions així com el tractament de les incerteses per gestió continuada com a paràgrafs d'èmfasi obligatoris o de les altres incerteses com a paràgrafs d'èmfasi voluntaris.

En relació als informes, la visió no seria complerta sense assenyalar que en el procés general d'adaptació de les NIA al nostre marc normatiu no es va incloure la NIA 805, ja que els treballs de verificació d'un element, compte o partida específica d'un estat financer, contemplats en la versió "original" de la NIA 805 emesa per l'International Auditing and Assurance Standards Board –IAASB- de la International Federation of Accountants -IFAC-, no reuneixen les condicions que fixa l'article 2.2 del Reglament d'auditoria per ser considerats treballs d'auditoria de comptes. En aquest sentit, l'adaptació de la part permesa en la normativa espanyola d'aquesta NIA es va fer de manera específica a través de la Resolució de l'ICAC de 20 de març de 2014 per la qual es publica la

NTA sobre Auditoria d'un sol estat financer resultat de l'adaptació de la NIA 805 (**NIA-ES 805**), la qual estableix determinades consideracions respecte a l'acceptació de l'encàrrec d'auditoria d'un sol estat financer, la seva planificació i execució, la formació d'una opinió i l'informe que cal emetre.

Per acabar, i no per haver-ho repetit moltes vegades és menys important, cal llegir i rellegir les diferents normes a mesura que les anem posant en pràctica, perquè és l'única manera d'interioritzar-les i dominar-les. Per tant, caldrà anar avançant amb molta tranquil·litat però sense pausa i, si us plau, compteu amb el suport del departament tècnic en aquest període d'aprenentatge.

L'a)

(l'auditoria)

Félix Pedrosa

Advocat
Auditor de comptes
Soci de PKF-Audiec, SAP

El dol i la negligència en el règim sancionador de l'auditoria de comptes

Avui dia ens trobem que l'auditoria és una de les professions més regulades en el nostre país i a Europa. Resulta innecessari insistir, a més, que el règim sancionador contemplat en tota la regulació auditora és molt sever. Règim sancionador que comporta sancions de diferent tipus, amb una severitat tal que tipifica com a infraccions greus simples fets, com no informar amb precisió en els models periòdics a l'ICAC, diferents interpretacions i criteris, de l'ICAC respecte a l'auditor, en l'aplicació d'algunes proves d'auditoria, en els càlculs de nivells de materialitat,...

És comprensible la preocupació existent en el nostre sector per tot això, ens topem amb molts fronts oberts, el nostre prestigi qüestionat per escàndols diversos, una canviant normativa que comporta, en molts casos, una situació d'inseguretat jurídica, un agreujament de la nostra responsabilitat en tots els àmbits jurídics, un entorn competencial que pressionen els preus a la baixa...

Destaquem, a més, una qüestió que preocupa en gran manera els auditors, la consideració del **dol i la negligència especialment greu i inexcusable** en la qualificació de les infraccions i consegüentment en l'aplicació de les sancions corresponents.

Abans de res és necessari indicar succintament el que significa cadascun d'aquests termes. S'entén per **dol** *la voluntat deliberada de cometre un delictes sabent la seva il·licitud*; ens trobem aquí amb l'element volitiu de cometre un mal. Per altra part, al definir **negligència inexcusable**, "negligència" s'entén com *el descuit, o omissió, o manca d'aplicació*, i per "inexcusable" que *no admet causa, cal a dir que no admet cap pretext per eludir una obligació o diligència o disculpar una omissió*.

Com és ben sabut, en el vigent Text refós de la Llei d'auditoria de comptes, en el seu article 33, s'indica el següent:

Es consideraran infraccions molt greus:

- a) *L'emissió d'informes d'auditoria de comptes l'opinió dels quals no estigui d'acord amb les proves obtingudes per l'auditor en el seu treball, sempre que hi hagi intervingut dol o negligència especialment greu i inexcusable.*
- b) *L'incompliment del que disposen els articles 12.1, 13, 15, 16, 17 o 18, en relació amb el deure d'independència, sempre que hi hagi intervingut dol o negligència especialment greu i inexcusable.*

...

Això implica que l'ICAC considerarà com a infraccions molt greus, i com a tal les sancionarà, supòsits que concorren el dol o la negligència especialment greu i inexcusable; ara bé, hem de remarcar algunes qüestions:

- El dol com a tal
- El concepte d'especialment greu
- El concepte d'inexcusable

Entenent que en el dol han de concórrer circumstàncies com la mala fe, és a dir, una planificació i/o conspiració d'un fet il·lícit, aquesta qüestió seria fàcilment verificable pel revisor. No obstant això, on ens trobem amb una important controvèrsia és en el moment d'interpretar el grau de negligència en allò que es refereix al terme "especialment": on està la frontera?; podem arribar a entendre els termes greu o molt greu, però costa entendre en quins elements objectius de la nostra normativa podem emparar-nos per conceptualitzar un fet il·lícit en auditoria com especialment greu. Puc entendre que són conceptes jurídics àmpliament consolidats en la nostra legislació general i jurisprudencial, però en matèria d'auditoria ens trobem amb un nul desenvolupament reglamentari, desenvolupament que resultaria necessari més que res, perquè en el dret punitiu els conceptes han d'estar clars per tal d'evitar escenaris d'inseguretat jurídica.

Donada la gravetat del moment actual, en què es qüestiona la transparència en general i que s'intenta responsabilitzar l'auditor de tot allò que esdevé en negatiu, té importància la necessitat de tractar aquests conceptes amb molt de compte.

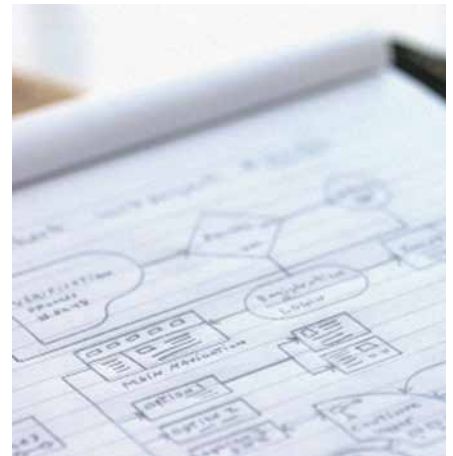
Sense voler en absolut menyscar la important funció de control per part de l'ICAC, i vull afegir que no sóc partidari de la total autoregulació en la nostra professió, m'agradaria cridar l'atenció sobre el resultat d'algunes revisions de l'ICAC respecte a aquest tema i fonamentalment en allò que es refereix als expedients sancionadors incoats per suposades manques d'independència. La immensa majoria d'aquests expedients van acabar amb la qualificació d'infraccions MOLT greus, implicant també sancions molt greus; és a dir, podem afirmar que per a l'ICAC la manca d'independència per part d'un auditor en un treball d'auditoria de comptes sempre serà tipificada com a infracció molt greu, concorrent en tot cas dol o negligència especialment greu i inexcusable. Aquesta interpretació rigorosíssima de l'ICAC s'empara en certa jurisprudència del Tribunal Suprem, les al·legacions del qual solen contestar en els extrems següents:

...en este sentido, cabe resaltar que dada la trascendencia de la situación de independencia del auditor en su labor de auditoría y su especial

estatus, así como su relación de sujeción especial respecto a la administración, la no concurrencia de Dolo o Negligencia especialmente grave e inexcusable, ha de ser considerada como una situación verdaderamente excepcional, en la que a los auditores les resultara prácticamente imposible conocer la situación de incompatibilidad en la que se encontraban, lo que no se puede predicar del presente caso, en el que los auditores no pueden aludir su desconocimiento, ya que la situación se encuentra expresamente prevista en la ley como generadora de falta de independencia...

Com es pot observar, independentment del cas concret, l'ICAC manté i defensa la necessitat d'un plus de diligència a l'auditor, inverteix la càrrega de la prova i entén que la no concurrència de dol i/o negligència especialment greu i inexcusable en matèria de manca d'independència ha de ser quelcom **veritablement excepcional**.

Com es pot comprovar, no deixa de ser preocupant per al sector aquests postulats, tenint en compte que una infracció molt greu encara que sigui d'índole administrativa, pot ocasionar serioses repercussions en els àmbits civil o penal davant les reclamacions contra els auditors. Degut a això, és molt important poder abordar aquests temes amb seny, atès que la normativa actual i la que està per venir afegeixen conceptes **poc** clars que poden afectar la independència, com ara:

- Definició de document comptable
- Concepte de xarxa a la qual pertany l'auditor
- Què s'ha d'entendre per planificació fiscal agressiva
- Què significa participació activa en la presa de decisions de l'entitat...

En definitiva, és important millorar la seguretat jurídica, incloent-hi textos normatius clars, mantenir i incrementar una comunicació fluida amb el regulador (ICAC) i sobretot fer entendre que tota millora en la seguretat jurídica redundarà en benefici de la transparència.

Regulador, corporacions i legisladors tenen la última paraula.

(t)

(tecnologia)

Ismael Nafria

Director d'Innovació Digital – Grup Godó

Les xarxes socials com a eina de gestió

Una vinyeta publicada pel dibuixant Tom Toro a la revista *The New Yorker* el passat mes de maig il·lustrava amb molta gràcia una situació que, amb més o menys intensitat, poden estar vivint moltes empreses. A una reunió de direcció de la companyia, el president o director general, molt seriós, diu a les altres quatre persones assegudes a la taula: “Hem de repensar la nostra estratègia de desitjar que Internet senzillament desaparegui”.

Perquè la realitat és que Internet ha arribat no només per quedar-se entre nosaltres sinó també per revolucionar com ens comuniquem, com ens informem, com comprem, com fem negocis i, en definitiva, com vivim.

Han passat ja més de 23 anys des de la publicació de la primera pàgina web, l'any 1991. Des d'aleshores, el gran invent de Sir Tim Berners-Lee ha viscut dues grans etapes. Els primers anys de la web, en l'etapa que podríem anomenar Web 1.0 i que aniria des de 1991 fins l'any 2003, les pàgines web eren bàsicament grans expositors de continguts que els usuaris podíem consultar o aparadors on podíem comprar. Era una web d'anada, on la interacció amb l'usuari quedava molt limitada. El lema “el contingut és el rei” dominava la xarxa.

Però a partir aproximadament de l'any 2003 les coses van començar a canviar. Van aparèixer pàgines web concebudes com plataformes on els usuaris podíem fer molt més que llegir. De fet, en aquestes pàgines web l'element essencial era justament la participació activa dels usuaris, convertits en els grans protagonistes: deixaven de ser simplement espectadors i consumidors del que oferia Internet per convertir-se en creadors i generadors de continguts i serveis. La web s'havia tornat participativa, una web d'anada i tornada. Era la Web 2.0.

Els exemples que ajuden a entendre aquesta nova web són molt nombrosos: la Wikipedia és el nou model d'enciclopèdia feta i actualitzada contínuament pels usuaris, no per un grup editorial. YouTube és la plataforma on els usuaris penjen els seus vídeos. Flickr –o més endavant Instagram– és un lloc on podem penjar i compartir les nostres fotografies. A TripAdvisor podem valorar les nostres experiències turístiques i saber què pensen altres usuaris. WordPress i Blogger són grans plataformes de creació de blogs on milions d'usuaris publiquen les seves pàgines. Facebook és la gran xarxa social on anem explicant i compartint les nostres vides. Twitter és el fil que ens manté al dia sobre el que ens interessa i on exposem als nostres seguidors allò que considerem rellevant. I així podríem seguir amb molts altres exemples que han permès

substituir el lema “el contingut és el rei” per aquest altre: “l’usuari és el rei”.

La revista Time va reflectir perfectament aquesta nova realitat a la seva portada de finals de 2006, en el número que dedica cada any a escollir el que ha estat el personatge de l’any. En aquella ocasió el personatge de l’any érem cadascun de nosaltres. Un mirall enganxat sobre la pantalla d’un gran ordinador que ocupava el centre de la portada permetia que la cara de cada usuari quedés reflectida a la portada de la revista. I el text que ho acompanyava deixava clar qui era el protagonista de l’any 2006: “Tu. Sí, tu. Tu controles l’Era de la Informació. Benvingut al teu món”.

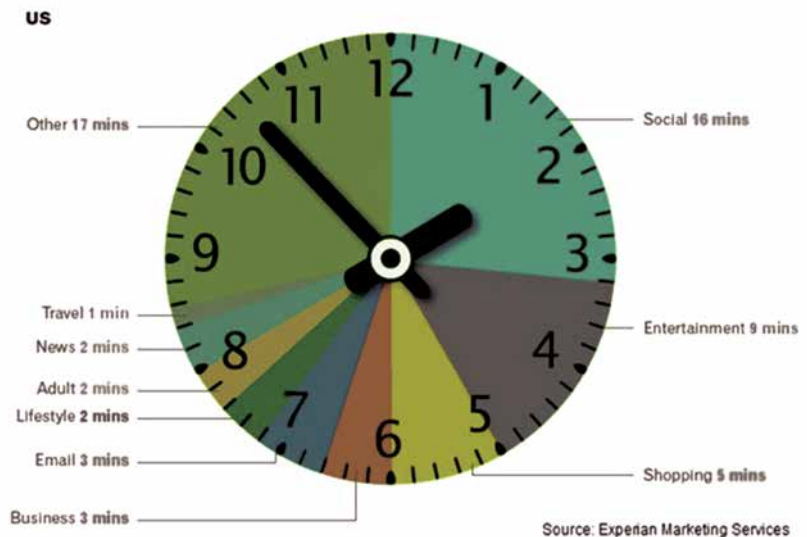
En aquest nou entorn de la Web 2.0 en el què encara estem –tot i que en camí de la Web 3.0, la Internet semàntica i de les coses connectades, però això seria motiu d’un altre article-, les empreses es troben davant una multimilionària comunitat d’usuaris disposada a fer valer la seva opinió en qualsevol moment. Aquest any 2014 ens estem apropant a la xifra de 3.000 milions d’usuaris d’Internet a tot el món, el que suposa un 40 % de la població. Als països del món més desenvolupats aquest percentatge és evidentment molt més alt.

Fer vida social a Internet s’ha convertit en la principal activitat dels usuaris, segons demostren diversos estudis fets a diferents

països. Per exemple, un realitzat als Estats Units per la consultora Experian l’any 2013 revelava que els usuaris dedicaven el 27 % del seu temps online a les xarxes socials. De cada hora dedicada a internet, 16 minuts eren per les xarxes. Aquesta era la principal activitat, seguida de l’entreteniment (9 minuts) i les compres (5 minuts). Altres activitats, com ara consultar notícies, quedaven limitades a només 2 minuts de cada hora, com queda reflectit el que gràfic realitzat per Experian.

Les xarxes socials a les què els usuaris destinen tant de temps de les seves vides són fonamentalment Facebook –la xarxa líder, amb prop de 1.300 milions d’usuaris actius cada mes-, Google+ (343 milions), la xarxa professional LinkedIn (300 milions) i Twitter (255 milions), a més de QZone, la xarxa líder a la Xina (amb 644 milions d’usuaris).

La dedicació a les xarxes socials no és només un fenomen del públic més jove. Tots els grups d’edat en són usuaris actius, és cert

que amb graus d'intensitat diferents —es van reduint segons l'edat és més elevada—, però molt rellevants en qualsevol dels casos. I en aquesta dedicació a les xarxes, la mobilitat —l'accés a Internet des de dispositius mòbils com els *smartphones* i les tauletes— juga cada dia que passa un paper més destacat.

Aquesta és doncs la fotografia actual. Milions d'usuaris d'Internet que centren bona part de la seva activitat en les xarxes socials i que tenen molt a dir sobre qualsevol cosa que els afecti les seves vides.

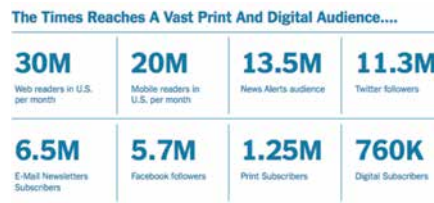
Davant d'això, què poden fer —o què haurien de fer— les empreses? Veiem en el que queda d'article algunes de les estratègies que es poden seguir per treure el màxim profit possible a les xarxes socials.

Cada sector tindrà les seves prioritats, que no seran necessàriament les mateixes. Per exemple, en el cas del sector al que em dedico professionalment, el dels mitjans de comunicació, les xarxes, ens ofereixen bàsicament quatre coses:

- La possibilitat d'atreure usuaris cap a les nostres pàgines web (entre el 10 i el 15 % d'usuaris solen venir de les xarxes en mitjans d'informació generalista com per exemple LaVanguardia.com)
- La generació de continguts per part dels usuaris, tant a petició del mitjà com de manera esporàdica per part dels usuaris, que decideixen explicar o publicar fotografies o vídeos de fets que poden ser notícia
- La identificació dels temes que en cada moment semblen preocupar més els usuaris (els *trending topics* de Twitter en són un bon exemple)
- La possibilitat de mantenir una conversa pública amb els usuaris sobre els fets de l'actualitat

El diari The New York Times va publicar a la primera meitat d'aquest any un informe intern titulat "Innovation" —que va ser filtrat

a internet en la seva totalitat—, dedicat a analitzar què havia de fer el principal diari del món per ser el més rellevant possible en l'era digital. Entre moltes altres coses, aquest informe explicava que actualment The New York Times arriba una gran audiència impresa i digital integrada per 30 milions de lectors de la web (només als Estats Units), 20 milions de lectors al mòbil, 11,3 milions de seguidors a Twitter, 5,7 milions de seguidors a Facebook i 1,25 milions de subscriptors de l'edició impresa. La foto actual d'un mitjà de comunicació no està completa si no inclou el component de les xarxes socials.

GUIA BÀSICA DE SUPERVIVÈNCIA

Com s'indicava, cada sector professional tindrà les seves necessitats específiques, però hi ha un seguit de regles bàsiques que podrien constituir una mena de guia bàsica de supervivència a les xarxes socials. En aquest llistat jo inclouria els següents dotze components:

1. Ser pràctics i realistes

Aquesta és potser una de les lliçons que s'aprenen més ràpidament quan es comença a treballar amb les xarxes socials. O un dels consells que poden ser més útils si ens stem plantejant començar a actuar a les xarxes. No hi ha miracles. Aconseguir seguidors costa molt, encertar els missatges no és fàcil. Trobar el to adequat en funció de la marca a la que representem i els usuaris als que ens volem adreçar no és senzill. Per tant, cal establir objectius realistes i molt concrets, anar pas a pas, aprenent dels encerts i de les errades.

2. Tenir sentit comú

Aquest consell lliga amb l'anterior i aplica evidentment no només a l'activitat a les xarxes socials sinó a tota l'activitat de qualsevol negoci. Però aplicat en concret a les xarxes, i al que convé fer i no fer quan algú actua al món digital, vol dir que la del sentit comú sol ser una molt bona guia per decidir què convé fer i què no. No podem tenir una identitat a la xarxa i una altra al món real. El que publiquem queda escrit i pot ser consultat per qualsevol usuari, ara o més endavant.

3. Primer, observar

Si no tenim experiència, serà molt bo dedicar un bon temps a veure què fan altres que porten més temps a les xarxes. Casos positius i casos negatius. Del nostre àmbit professional però també d'altres. Aprendre dels encerts i de les errades i intentar establir un llistat de bones pràctiques o de casos de manual que ens puguin servir de referència en el futur. Moltes vegades no cal inventar la roda per tenir èxit.

4. Tenir personal dedicat (estratègia, creació i anàlisi)

L'activitat a les xarxes socials, com qualsevol altre activitat que un vulgui desenvolupar, demana temps i recursos. És impossible fer-ho bé d'una altra manera. Per tant, l'empresa que vulgui tenir presència activa a les xarxes el primer que ha de fer és decidir amb quins recursos —interns o externs— podrà comptar realment. Aquests recursos han de permetre definir primer una estratègia i uns objectius concrets en el temps; després, han de dedicar-se a crear els missatges i materials que volem difondre per les xarxes, i finalment han de tenir les eines i les capacitats per analitzar com està funcionant el tema.

5. Mantenir relació amb els usuaris: l'engagement és més important que els números totals

Un cop haguem iniciat la nostra activitat a les xarxes, el que més sol cridar l'atenció és el nombre de seguidors que anem aconseguint a les diferents xarxes on vulguem estar presents. Però no podem oblidar que més que el nombre absolut, el que importa és la relació real —l'engagement— que establim amb aquests seguidors. Perquè aquesta interacció és la que ens donarà realment una mesura de l'èxit o fracàs de les nostres iniciatives. Cal tenir cura dels nostres seguidors un a un, com han demostrat les empreses que es prenen més seriosament l'atenció al seus clients.

6. Acotar el terreny de joc: públic al què ens dirigim i temes que volem tractar

Alhora de definir la nostra estratègia social és molt important acotar els àmbits on volem realment jugar. Mai no podrem arribar a tot arreu. Per tant, caldrà prioritzar i definir molt bé el públic al que volem arribar i també els temes que volem tractar. D'aquesta definició dependrà en molts casos l'eficàcia de la nostra activitat.

7. Produir contingut interessant

Això és cada cop més bàsic per tenir èxit. Cal que oferim els nostres seguidors material que realment els pugui interessar, que els sigui útil, que els sorprengui, que vulguin compartir amb altres. La viralitat és un dels aspectes que poden ajudar al nostre èxit, i per aconseguir-la és imprescindible oferir una base sòlida en forma de contingut diferencial. Aquest contingut el podrem oferir a la nostra pàgina web o als espais que tinguem a les xarxes, o també distribuir a través de tercers (per exemple, de mitjans de comunicació).

8. Actualitzacions freqüents... però millor qualitat que quantitat

És un dels dubtes més freqüents amb què ens toparem quan comencem la nostra activitat. Amb quina freqüència cal publicar a les xarxes? Realment no existeix una resposta vàlida per tothom, perquè això dependrà de molts factors. Però l'experiència sí que diu una cosa: és millor primar la qualitat que la quantitat. Per tant, millor pocs missatges però molt bons que molts missatges mediocres.

9. Identificar els *influencers* del nostre àmbit

Una de les millors maneres que hi ha de guanyar notorietat és aconseguir que els anomenats *influencers* del nostre àmbit temàtic ens prestin atenció. Els *influencers* són els usuaris d'Internet que són seguits per un nombre molt elevat de seguidors i mantenen una activitat que els converteix en elements molt rellevants i amb molta capacitat d'influència. Un retuit o una recomanació d'un *influencer* important pot multiplicar enormement els efectes del nostre missatge.

10. Donar a conèixer la nostra presència a les xarxes

Si estem presents a Facebook, Twitter o LinkedIn hem de fer-ho saber per totes les vies que puguem: a la nostra pàgina web, a la papereria de l'empresa, als anuncis... en definitiva, a qualsevol punt de contacte que puguem tenir amb els usuaris.

11. Tenir cura del nostre perfil públic

Cal ser molt conscients que, moltes vegades, el primer i potser únic punt de contacte que un potencial client tindrà amb nosaltres és a través del nostre perfil públic a alguna

xarxa social. Per tant, dediquem el temps que calgui per causar la millor impressió possible. És un petit esforç que pot tenir gran repercussió en el temps.

12. Oferir missatges adaptats a cada xarxa social

Cada xarxa és diferent. Per tant, és important que adaptem la nostra activitat a cadascuna d'elles. Els usuaris no tenen la mateixa actitud quan estan a Facebook que a Twitter, a Google+ o a LinkedIn. La interacció que s'estableix en cada cas és diferent, i el perfil del públic que trobarem a cada xarxa també és diferent.

Aquestes indicacions generals poden servir de guia per endinsar-nos professionalment a les xarxes socials, però res aconseguirà superar la nostra pròpia experiència personal. Per tant, quan abans comencem a caminar, abans començarem a dominar aquest territori que, vulguem o no, ha arribat per quedar-se.

l'e)

(empresa)

Iolanda Guiu

Sòcia de Barton Consultants

La successió a l'empresa

Crear una empresa no és quelcom fàcil. Garantir-ne la continuïtat, tot i que l'empresa funcioni, tampoc. Quan arriba l'edat de la jubilació, l'empresari ha de prendre una gran decisió: tancar o decidir en mans de qui deixa l'empresa a la qual ha dedicat la vida. Molts empresaris creuen que la successió natural, és a dir, la que segueix la línia de sang, és la més convenient. Si els fills treballen a l'empresa, sovint sentim la frase: "així tot queda a casa". Però els lligams de sang no signifiquen que els fills vulguin fer-se càrrec de l'empresa, estiguin capacitats per fer-ho o comptin amb la simpatia i el suport dels empleats. Tots coneixem casos que demostren que una bona successió fa progressar l'empresa, i d'altres que han portat l'empresa a la ruïna.

Per això, dur a terme un procés successori ordenat és absolutament necessari i hauria de formar part de l'estratègia de tota empresa, exactament igual que l'estratègia de venda o de producció, només que la successió ocuparà un temps determinat en la vida de l'empresa encara que pot ser un procés cíclic.

Un procés successori és això, un procés. És a dir, requereix temps, estudi d'opcions, observació de dinàmiques internes, anàlisi profund dels candidats, planificació de la retirada de l'empresari/s fundador/s,

preparació de la plantilla per al canvi, etc. Sovint, aquest procés requereix que un expert el vagi guiant perquè tal com ens demostra la vida mateixa, ningú és objectiu amb si mateix ni amb els seus. Molts empresaris cauen en el parany de pensar que "la seva" és l'opció correcta, la millor manera de fer. En canvi, els resultats no es corresponen amb aquesta percepció. De la mateixa manera que ningú amb seny s'autodiagnostica una malaltia o s'automedica, l'empresari hauria de pensar que la col·laboració amb un expert en la matèria pot ajudar l'empresa a fer aquest traspàs de manera assenyada, objectiva i, en definitiva, òptima.

Si una "bona empresa" tanca per un mal procés successori, i passa més del que sembla, estem perdent un actiu molt important per a l'economia del país i un *know how* que sovint ha costat molt d'assolir. Cal pensar, a més, en la responsabilitat: tenir una empresa amb treballadors significa tenir la responsabilitat de, sempre que sigui possible, fer que el seu lloc de treball perduri, que les seves condicions siguin les millors possibles i que els processos que duem a terme els afectin el menys possible. L'empresa, per molt gran que sigui, és com una família: a ningú el deixa indiferent que un membre de la seva família desaparegui o n'entri un altre. Igualment, els empleats es ressenten dels canvis en la direcció i per

tal de minimitzar l'impacte cal tenir-los en compte i integrar-los en aquest procés.

Hi ha casos en què tot se circumscriu a un protocol familiar. És obvi que millor un protocol que res, però el que realment fa o desfà el futur empresarial és la gestió de les relacions personals: pares-fills, successor-empleats, equip directiu-proveïdors/clients... Hi ha tants aspectes que cal tenir en compte i treballar que és il·lusori pensar que un plec de papers ho pot resoldre tot.

No tot s'acaba designant una persona, sigui família o no, per tal que dirigeixi l'empresa. Seria tan absurd pensar això com que un govern pensés que ja ha fet la feina pel fet d'haver estat elegit. I és que aquest aspecte, la tria, és solament el principi d'un camí que cal fer amb un bon mapa a la mà. Cal gestionar la rebuda del nou líder, els recels, la desmotivació, els nous esquemes implantats, la desvinculació de l'empresari sortint, la comunicació, i molts d'altres aspectes que afecten la bona marxa de l'empresa.

En moltes ocasions les pors fan que no siguem capaços d'enfrontar-nos a aquest procés. Una bona successió fa guanyar actius a l'empresa i sovint és un factor molt positiu tant per a la gestió, la modernització, l'economia i la projecció general futura de l'empresa.

L'objectiu més important de tot aquest procés és preservar l'activitat empresarial per sobre de qualsevol conflicte. La clau rau en les persones.

Les màquines i els llibres comptables no discuteixen i no tenen diferències. Poden funcionar bé o ser correctes però no tenen alteracions emocionals. Les persones sí i les emocions, percepcions i sentiments es veuen alterats amb qualsevol canvi que hi hagi a l'empresa. I l'alteració en les circumstàncies no ben digerida va lligada totalment a la rendibilitat, l'eficàcia, l'eficiència, la reputació empresarial o el compte de resultats.

Per això, és bàsic professionalitzar la successió, i de la mateixa manera que per innovar o per analitzar els aspectes econòmics i financers es busquen especialistes, cal fer-ho també per dur a terme aquest traspàs vital.

Com deia un bon amic empresari: "vull que la meva jubilació sigui font d'alegries i no de problemes". Era un gran empresari.

l'e)

(empresa)

Albert Colomer

Director del Centre de Reempresa de Catalunya

Reempresa, un nou model d'emprenedoria

La Reempresa és un nou model d'emprenedoria i de creixement empresarial, pel qual un nou emprenedor –el reemprenedor– pren el testimoni en la gestió d'una empresa ja existent, comprant-la en la seva totalitat per continuar l'activitat, salvaguardant d'aquesta manera el patrimoni empresarial individual i col·lectiu, per a fer-la créixer, sense haver de passar per la fase de crear-la.

El mecanisme possibilita la compra dels actius i passius d'una empresa existent al seu anterior propietari –cedent– mantenint l'activitat, els llocs de treball i el ritme de funcionament sense entrebancs per l'entorn empresarial proper. Aquest relleu també evita la pèrdua de capital econòmic i de coneixement especialitzat, a més de tants actius intangibles, com els contactes o la posició de mercat, inclosos els hàbits de compra dels clients, que porten a la devaluació dels actius tangibles.

S'han dedicat molts esforços, especialment en els darrers anys, en fomentar i facilitar la creació d'empreses però no s'ha d'oblidar que, tant important com la creació, si no més, és afavorir la continuïtat i creixement de les empreses ja existents, moltes

vegades reorientant la seva trajectòria amb l'aportació de coneixement i motivació que poden fer uns nous gestors.

Reempresa és una iniciativa de col·laboració públic-privada. Institucions i entitats d'arreu de Catalunya s'estan adherint al Centre per facilitar la transmissió d'empreses dins dels seus àmbits d'actuació i consolidar un mercat capaç de millorar la competitivitat. Per aquest motiu, el mes de juny d'aquest any es va signar un conveni de col·laboració entre el Col·legi de Censors Jurats i el Centre de Reempresa, que serveix per a fer participat d'aquest mercat als professionals i empreses del seu entorn.

La compra d'empreses en funcionament no només representa l'accés a l'emprenedoria sense necessitat de crear una empresa des de zero; també és una oportunitat per al creixement i consolidació empresarial, sobre tot en aquelles compres produïdes per empreses reemprenedores. La integració de noves línies productives, ampliació de cartera de clients i l'entrada a nous mercats permet el creixement de les empreses, generant economies d'escala i augmentant la seva productivitat. Nombrosos estudis empresarial assenyalen que la dimensió i

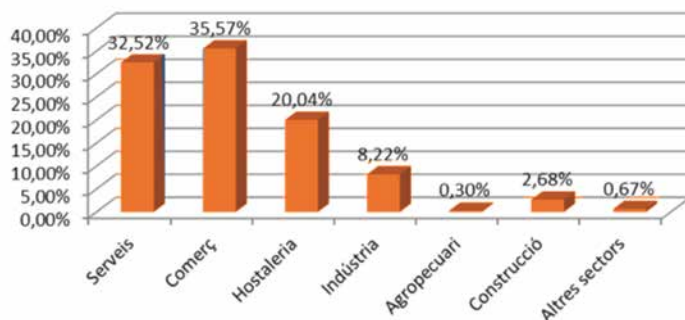
diversificació de les empreses és un factor clau per a suportar situacions econòmiques adverses.

El mercat virtual de Reempresa (www.reempresa.org) permet obtenir informació transparent de les empreses en cartera i tenir contacte amb els consultors del Centre per a rebre assessorament especialitzat i individualitzat per cada cas de transmissió. Els consultors en la matèria acompanyen i assessoren tant a cedents com a reeemprenedors per una correcta transmissió de l'empresa, sempre des d'una vessant neutra i medidora. Comptar amb el

suport d'un professional en matèria fiscal, laboral o comptable és imprescindible per a les parts, que sovint venen acompanyades pel seu assessor de confiança, que els ajuda en la presa de decisions.

La Reempresa és el mercat de compravenda de petites i mitjanes empreses de tot tipus de sectors a nivell català. Les empreses disponibles per a la venda són un reflex del teixit empresarial català, sent majoritari el sector comerç, que acumula un 35 % de l'oferta d'empreses en venda.

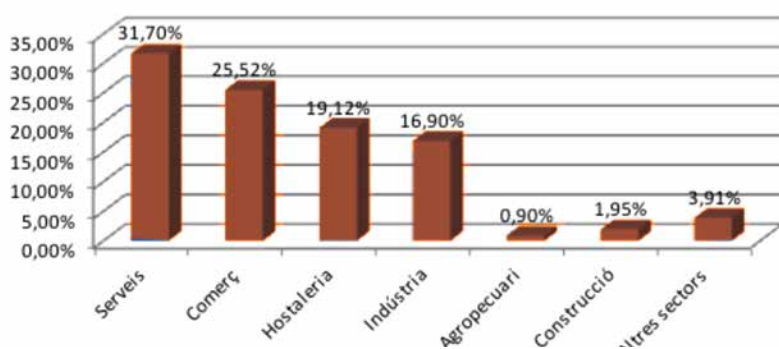
Cedents per sector

Des del punt de vista de l'emprenedor, la Reempresa permet accedir a la propietat d'una empresa sense haver de passar per la fase de crear-la, accelerant-ne a més a més el procés de viabilitat econòmica tant marcadament llarg en el procés de creació.

Curiosament, si preguntem a emprenedors que volen posar en marxa un negoci des de zero, una start-up, en un 99 % dels casos indicaran que volen emprendre en el sector serveis i comerç. En canvi, davant la possibilitat d'adquirir una empresa consolidada, amb una posició de mercat real que en facilita l'estudi de viabilitat, i que ja té tots els permisos i llicències vigents, hem detectat que fins a un 17 % dels reeemprenedors que hem atès volen comprar una empresa amb procés, amb producte: una empresa industrial. Podeu veure les seves preferències en el següent gràfic:

Reemprenedors per sector de preferència

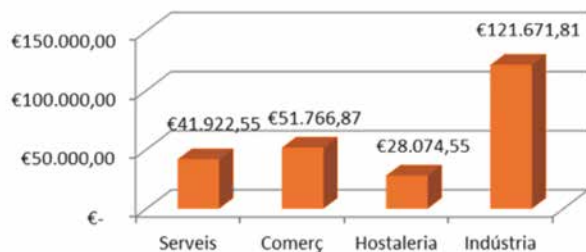

Des de la seva posada en funcionament, al juliol de 2011, Reempresa ha aconseguit salvaguardar 282 empreses, amb una inversió induïda generada de 13.810.052 €. 111 dels casos d'èxit s'han produït durant el 2014, aconseguint només en aquest any més de sis milions d'euros d'inversió induïda generada. Els preus mitjos per sector efectivament pagats varien en una forquilla de 28.000 € per a establiments d'hostaleria, i més de 121.000 € per a empreses industrials.

Cedir l'èxit empresarial en l'àmbit de les microempreses i les pimes és molt més que fer el traspàs d'un local, d'una cartera de clients o d'una gestió administrativa. Cedir l'èxit vol dir transmetre el *know how* i la cultura empresarial des de la vessant financera fins a la més humana; transmetre una manera de fer, conèixer com actuar amb les diferents persones que interactuen amb aquell negoci de manera quasi personalitzada. Aquesta transmissió de coneixement, de matisos, de relacions, només es pot fer si l'empresari

que cedeix el seu negoci acompanya al nou emprenedor durant un període de temps. El temps necessari en cada cas, segons el sector, la grandària, o l'activitat, perquè el nou gestor pugui donar-li continuïtat sostenible en el temps. I aquest procés és important que estigui monitoritzat per una figura que desenvolupi un paper neutre, d'intermediació, però que sigui expert i coneixedor de l'àmbit empresarial, garantint en tot moment la confidencialitat de la informació. Aquest és el paper que desenvolupen els prop de cent setanta tècnics que Reempresa ha format a Catalunya, molts d'ells són tècnics de les àrees de promoció econòmica de diferents ajuntaments catalans. Reempresa és un sistema integral a tota Catalunya, un projecte de país, de col·laboració públic-privada que assumeix tot el cost de gestió i que tan per a les persones que volen cedir el seu negoci, com per a les persones que busquen una oportunitat professional mitjançant la fórmula de reemprendre no té absolutament cap cost.

Preu mig per sector

notícies

World Congress of Accountants 2014

El president del Col·legi, Daniel Faura, representarà al CCJCC en el World Congress of Accountants celebrat a Roma del 10 al 13 de novembre i que, sota el lema "Aprendre del passat, construir el futur", ha congregat a més de 4.000 col·legues de tot el món, amb un programa de sessions interactives i innovadores.

23è Congrés de l'Arc Mediterrani d'Auditors (AMA)

Els dies 17 i 18 d'octubre, es va celebrar a Sanremo, el 23è Congrés de l'AMA, sota el lema "Instruments per al creixement", amb una assistència de més de 100 companys del país pertanyents a l'associació.

Daniel Faura, President de l'AMA, en la seva intervenció en la inauguració del congrés, va traslladar a la professió d'auditoria el seu "compromís de participar activament en el procés obert a nivell internacional de millora de la governança, la transparència i la qualitat de la informació financera". A més, ha valorat la necessitat, per part de la professional a tots els nivells,

europèu i nacional, de posar en valor l'aportació dels auditors per recuperar la confiança dels diferents accionistes o stakeholders. I ha defensat "millorar la comunicació i evitar que lamentables fenòmens aïllats deteriorin injustament la imatge de la professió".

Convenis

El CCJCC i la Fundació per als Estudis de Prevenció i Seguretat Integral (FEPSI) signen un conveni de col·laboració

L'objecte d'aquest conveni és establir el marc de col·laboració entre la FEPSI i el CCJCC per a la realització d'activitats acadèmiques i de recerca en l'àmbit de la prevenció de la corrupció.

Signatura d'un conveni de col·laboració entre el FMC, el CCJCC, el CEC i el CSITAL

El conveni s'inclou en el Pla d'Actuacions endegat per la Federació de Municipis de Catalunya (FMC), basat en nous criteris de bona governança, millora de la gestió interna i modernització de la informació i el suport als municipis.

Amb aquests acords es vol potenciar un major control i agilització de la gestió i dels òrgans de govern de l'entitat, orientada a l'assoliment d'objectius i en el marc d'un Codi de Bones Pràctiques, com també en la consolidació de l'auditoria externa.

El conveni estableix un marc de col·laboració general entre l'FMC i els col·legis professionals CEC, CCJCC i CSITAL, en matèria d'assessorament per a la implantació dels aspectes econòmics i financers, d'auditoria externa, organitzatius, fiscals, comptables, de control intern i responsabilitat social, entre d'altres matèries, inclosos en el nou pla d'actuacions de la Federació.

El CCJCC i la CECOT signen un conveni de col·laboració per difondre la Reempresa

L'acord facilitarà que els col·legiats i col·legiades puguin rebre assessorament, tant empresaris que cedeixen el seu negoci com emprenedors disposats a donar-los-hi continuïtat.

El Centre de Reempresa de Catalunya s'està consolidant com una eina efectiva per evitar el tancament d'empreses i està desenvolupant una estratègia de màxima expansió a Catalunya per al període 2012-2016.

Tant el CCJCC com la patronal Cecot, consideren que el Centre de Reempresa de Catalunya, que permet posar en contacte

cedents i reemprenedors, és un mecanisme adequat per fomentar el creixement econòmic i disposa d'instruments per implicar les institucions, per tal de coordinar-les i possibilitar la concentració de dades, informació i coneixement sobre el procés. L'acord és un pas més cap a la consecució d'estructurar un mercat per a la compravenda d'empreses a Catalunya.

Els emprenedors i empresaris col·legiats es poden adreçar als diferents punts d'atenció del Centre de Reempresa on rebran assessorament tant si volen vendre la seva empresa com si estan disposats a ser reemprenedors i donar continuïtat a una existent. L'objectiu és, doncs, impulsar i estructurar la transmissió d'empreses com a via de creixement d'activitat econòmica, evitant així el tancament de negocis econòmicament viables i la destrucció d'ocupació.

Jornades en col·laboració

Els serveis públics locals: pautes per a l'elaboració dels estudis de costos

El Sr. Daniel Faura, President del Col·legi, ha participat en aquesta jornada que l'FMC, juntament amb el CCJCC, el Col·legi d'Economistes i el CSITAL ha organitzat, celebrada el 8 d'octubre, amb l'objectiu d'analitzar el concepte de cost efectiu i les diferències i les similituds amb el cost real dels serveis públics dels ens locals amb la finalitat de trobar una metodologia de càlcul que permeti complir amb l'obligació de retiment de la informació del cost efectiu al MINAP i alhora calcular el cost real dels seus serveis als efectes de la confecció dels expedients de les ordenances fiscals i dels preus públics, dels requeriments de la

Memòria de la ICAL, i en definitiva, i el que és més important, proporcioni als gestor públics una eina útil no sols per avaluar el cost dels serveis sinó que també els permeti prendre decisions eficaces i eficients sobre les polítiques públiques associades al rendiment dels serveis públics.

La Jornada ha estat adreçada principalment a secretaris, interventors i tesorers d'administració local, personal i tècnics de les entitats locals de les àrees econòmiques i de gestió que intervenen en els processos de control, fiscalització, comptabilitat i tresoreria, professionals del sector privat, universitaris, electes locals, personal de les empreses públiques, i concessionaris de serveis públics.

Jornada sobre la venda d'unitats productives d'empreses en concurs

El passat 18 de setembre va tenir lloc a la seu de l'ICAB una jornada monogràfica, organitzada per la Secció de Dret Concursal de l'ICAB en col·laboració amb la Comissió Concursal del CCJCC on, amb la participació com a ponents de jutges del Mercantil, administradors concursals i representats de la Direcció General d'Indústria de la Generalitat de Catalunya, de la Seguretat Social, de l'Agència Tributaria, de les entitats financeres i dels sindicats, es van posar de relleu els diferents punts de vista dels agents implicats en la venda d'unitats productives d'empreses en situació de concurs de creditors. A la Jornada van participar Daniel Faura, president del Col·legi i Raül Lorente, coordinador de la Comissió concursal del CCJCC.

Conferències

Mitjançar per no litigar: la mediació, una alternativa als tribunals

La mediació s'ha convertit en el mitjà alternatiu de resolució de controvèrsies més important tant en l'entorn nacional com internacional i comunitari. A través d'aquest mètode s'aconsegueixen solucionar litigis d'una manera pacífica, sent les parts les que troben la solució amb el suport del mediador.

És per això que és important conèixer quins litigis poden ser objecte de mediació, com ha d'actuar el mediador i quin serà l'efecte de les solucions obtingudes en la mediació i per aquest motiu, aquesta és una bona opció de

desenvolupament professional per als auditors.

El Col·legi va organitzar aquesta interessant sessió el passat 29 de setembre, la ponent de la qual va ser **Carme Parra**, Doctora en Dret per la UB, Experta en Mediació i Secretaria General de la Universitat Abat Oliba CEU i va estar presentada pel President del CCJCC, Daniel Faura.

Inauguració del curs 2014-2015 de l'Escola d'Auditoria

Amb la conferència titulada "La seguretat econòmica i intel·ligència competitiva" i impartida per **Ramon J. Molas**, Doctor en Dret, Analista d'intel·ligència

competitiva i Especialista en seguretat econòmica i presentat per **Antoni Gómez**, Vicepresident del Col·legi, es va inaugurar, el passat 30 d'octubre, el curs 2014-2015 de l'Escola d'Auditoria. Les tècniques de la intel·ligència econòmica i competitiva permeten a les organitzacions accedir a un major coneixement del seu context i a una millor comprensió d'aquest, que facilita la seva participació. Això es tradueix en organitzacions més efectives, amb millors idees i amb major protecció, abast, presència i impacte en un sector determinat. Alhora, també permet als auditors un major coneixement de les empreses que auditen i de l'entorn en què actuen per minimitzar els riscos d'auditoria.

ESCOLA D'AUDITORIA

Avanç programa d'activitats formatives

Novembre

Curs/Conferència	Ponents	Dies	Hores
Cicle de despatx amb potencial a despatx de referència	Francesc Domínguez	3, 4 i 5	15
Actualització en normativa de blanqueig de capitals	Victor Benedito	10 i 17	8
Introducció a l'auditoria d'existències, normes de valoració des d'un punt de vista pràctic	Daniel Benito	11	8
Gestió d'intangibles	S. Guasch i E. Sitges	12 i 19	8
Dia de l'auditor	Diversos	13	2
Cicle de Responsabilitat social empresarial	J.M. Canyelles i M. González	18 i 20	8
Curs de formació de Mediadors de Conflictos	Diversos	21, 22, 28 i 29	20
Implementació NIA-ES (III)	Dpt. Tècnic	24 i 26	8
Pèrdues i guanys	Diversos	25 i 27	8
Cursos d'accés al ROAC	Ponents	Dies	Hores
CEA-EPEGA	Diversos	del 3 al 28	60
CEA (Curs Especialització en Auditoria)	Diversos	del 7 al 29	45
MAC – Màster en Auditoria i Comptabilitat (pendent d'homologació)	Diversos	del 7 al 29	45
Cursos oberts	Ponents	Dies	Hores
NIC/NIIF diverses	EOA	de l'1 al 30	20
NIA Introducció a totes les sèries	EOA	de l'1 al 30	20

Desembre

Curs/Conferència	Ponents	Dies	Hores
Auditoria de l'àrea de personal: aspectes a considerar, normativa bàsica i implicacions	Lluís Coderch	1	4
Auditoria informàtica	Xavier Bordas	2 i 4	8
Problemàtica comptable i fiscal d'immobilitzat material	Antonio Garrido	3	4
Valoració d'empreses, una visió pràctica	Jordi Martí	9 i 16	10
Tancament comptable i fiscal	Josep M. Noguera	10	4
Curs de formació de Mediadors de Conflictos	Diversos	12, 13, 19 i 20	20
Cursos d'accés al ROAC	Ponents	Dies	Hores
CEA-EPEGA	Diversos	de l'1 al 21	60
CEA (Curs Especialització en Auditoria)	Diversos	del 12 al 20	45
MAC – Màster en Auditoria i Comptabilitat (pendent d'homologació)	Diversos	del 12 al 20	45
Cursos oberts	Ponents	Dies	Hores
NIC/NIIF diverses	EOA	de l'1 al 31	20
NIA Introducció a totes les sèries	EOA	de l'1 al 31	20

Gener

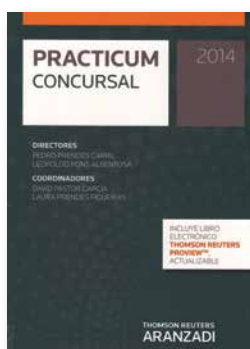
Curs/Conferència	Ponents	Dies	Hores
Novetats fiscals. Normativa sobre comptabilització de l'impost de societats	Josep M. Noguera	12	4
Novetats laborals	Lluís Coderch	21 i 22	8
Cursos d'accés al ROAC	Ponents	Dies	Hores
CEA-EPEGA	Diversos	del 12 al 26	60
CEA (Curs Especialització en Auditoria)	Diversos	del 9 al 31	45
MAC – Màster en Auditoria i Comptabilitat (pendent d'homologació)	Diversos	del 9 al 31	45
Cursos oberts	Ponents	Dies	Hores
NIC/NIIF diverses	EOA	de l'1 al 31	20
NIA Introducció a totes les sèries	EOA	de l'1 al 31	20

Febrer

Curs/Conferència	Ponents	Dies	Hores
Informes d'auditoria i el principi d'empresa en funcionament	Jaume Carreras	2 i 9	8
Com fer presentacions d'una manera eficaç. El domini de la comunicació	Diversos	10 i 11	8
Privacitat i protecció de dades	Irene López	17	4
Contingut CCAA	Juan R. Aceytuno	23	4
Auditant una pime: aspectes importants a tenir en compte	Miquel Ferrero	25 i 26	8
Cursos d'accés al ROAC	Ponents	Dies	Hores
CEA (Curs Especialització en Auditoria)	Diversos	del 6 al 28	45
MAC – Màster en Auditoria i Comptabilitat (pendent d'homologació)		del 6 al 28	45
Cursos oberts	Ponents	Dies	Hores
NIC/NIIF diverses	EOA	de l'1 al 28	20
NIA Introducció a totes les sèries	EOA	de l'1 al 28	20

Nota: Aquest avanç té dades que hauran d'ésser confirmades a la nostra web i/o mitjançant la tramesa de fullat, tarja o circular, per a les diferents sessions.

biblioteca

PRACTICUM

Practicum és una obra que serveix d'ajuda al professional jurídic per la ràpida localització de la informació necessària en qualsevol moment i lloc. Per això reuneix en un únic volum la informació legal i pràctica imprescindible sobre la matèria, elaborada per equips de prestigiosos autors, que uneixen el profund coneixement legal amb una àmplia experiència pràctica. Una obra que ajuda al desenvolupament de la tasca quotidiana del professional jurídic i d'assessoria que s'enfronta constantment a la necessitat de tenir al seu abast la informació jurídica i pràctica precisa per cobrir amb èxit les expectatives de la seva tasca legal o les necessitats del seu client.

NIIF

Edició oficial, en dos parts –A i B– del text consolidat dels pronunciaments normatius de l'IASB emesos a 1 de gener de 2014. La part A (el Marc conceptual i els requeriments) conté les Normes Internacionals d'Informació Financera consolidades (NIIF), Normes Internacionals de Comptabilitat (NIC) i les interpretacions CINIIF i SIC. La part B conté els documents complementaris com els exemples il·lustratius, guies d'implementació, fonaments de les conclusions i opinions en contrari. Aquesta edició no conté aquells documents que estiguin essent reemplaçats o derogats, però que es mantenen aplicables si l'entitat que informa decideix no adoptar la versió més recent de forma anticipada. Els usuaris interessats únicament en el text consolidat dels pronunciaments normatius exigint per a l'exercici comptable que comença l'1 de gener de 2014 hauran de consultar les NIIF 2014 (Llibre blau) publicat en anglès a finals de 2013.

Dia de l'Auditor

El Born Centre Cultural
13 novembre 2014

Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya = **EL CØL·L3G1**

Programa

- 16.45-18.00h** **Visita guiada al Jaciment del Born Centre Cultural (*)**
- + La visita té una durada de 45 minuts
 - + Es faran 3 grups, el primer iniciarà la visita a les 16:45h, el segon a les 17h i el tercer a les 17:15h.

(*) Places limitades.
Es prega confirmació d'assistència a:
monica@auditors-censors.com

- 18.00-18.45h** **El Born Centre Cultural: Sala Moragues**
Acte presentat per la senyora Lola Sans, actriu

Intervindran:

- + Hble. Sr. Andreu Mas-Colell, Conseller d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya (Pendent de confirmar)
- + Sr. Daniel Faura, President del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya
- + Sr. Mario Alonso, President de l'Institut de Censores Jurados de Cuentas de España
- + Sr. Quim Torra, Director del Born Centre Cultural

- 18.45-19.30h** **Conferència sobre "Catalunya i la Guerra de Successió"**
a càrrec del Sr. Agustí Alcoberro, Professor d'Història Moderna de la Universitat de Barcelona

- 19.30-20.15h** **Cerimònia de jurament dels nous censors incorporats l'any 2014**

Lliurament del Premi a la millor comunicació de temes relacionats amb la transparència

Lliurament de l'Ajut a la cooperació

- 20.15-20.45h** **Actuació Musical**
(*Quartet Geminiani*)

- 20.45-21.00h** **Copa de cava**

- 21.30-00.00h** **Sopar a l'Hotel Majestic**
(*Passeig de Gràcia, 68 Barcelona*)
Tiquet del sopar 70€ per persona

- + **Proclamació de l'Auditor Distingit 2013**

NOTA: **AQUESTA SESSIÓ ESTÀ HOMOLOGADA AMB 2 HORES D'FPC EN ALTRES MATÈRIES**

Com arribar-hi?

EL BORN CENTRE CULTURAL (*Plaça Comercial, 12 Barcelona*)

 Bus
14,17,19,39,40,45,51,120

 Metro
Línia 4
(Jaume I, Barceloneta) i
Línia 1 (Arc de triomf)

 Cotxe (Aparcaments)
- Pl. Comercial, 1
- Av. Lluís Companys, 21
- Av. Marquès de l'Argentera, 8-20

 Tren
Estació de França:
R13, R14, R15, R16

Estació Arc de Triomf:
R1, R3, R4, R7

HOTEL MAJESTIC (*Passeig de Gràcia, 68 Barcelona*)

 Bus
7, 22, 24, V5

 Metro
Línia 3 i Línia 4
(Passeig de Gràcia)

 Cotxe (aparcaments)
- SABA Gràcia III
(Passeig de Gràcia, 60)

Es prega confirmació d'assistència a monica@auditors-censors.com